

ÄRATA OMA SÜDA!

Päivi Palts

Erakogu

Perekond Usin:
LASTETUSE DIAGNOOSIST SUURPEREKS

Erakogu

Effataa ärkamine:
MAHAJÄETUD KARGUD JA KEPID

Signe Helenmaa

Andres Paumees:
MEES, KELLELE NÄIDATI TAEVALINNA

Erakogu

Johanna Saarmäe:
ESOTEERIKAST HOOPIS JEESUSENI

Foto Unsplash

SEGADUS IDENTITEEDIGA?
Jumalal on parem plaan!

Erakogu

Pastor Ülo Niinemägi:
ELUMUUTVAD KOGEMUSED IISRAELIST

Ärata oma süda!

Kas tead, kui täpne on Jumal? Ajalehe eelmist numbrit koostades saime idee luua uus rubriik ärkamise teemal. Nõnda alustasime 18. sajandil toimunud vennastekoguduse ärkamise kajastamisest, selles numbris jätkame 1960-ndatel alguse saanud Oleviste Effataa ärkamise teemadel. Endamisi unistasin, et oleks päris vahva, kui järgmises ajalehes saaksime kirjutada uuest vaimulikust ärkamisest Eestis. Täpselt nii on Jumal juhtinud! Nimelt kirjutan sulle praegu ajal, mil olen koos tuhandete kristlastega tunnistajaks uuele Püha Vaimu väljavalamisele, millest Jumal oli mitmete kristlaste kaudu ka ette teavitanud. Tõenäoliselt saamegi järgmisest ajalehest lugeda juba uue ärkamisaja imedest.

Eestile oli juba ammu vaja ärkamist, mis avaks inimeste südame ja silmad, nägemaks ja eristamaks üleloomulikkku maailma meie ümber. Ühelt poolt varjutab eestlasi NSVLi ajal juurutatud ateism ja lääne ühiskonnale omane materialistlik maailmapilt, mis tegeleb kõige muu kui üleloomulikkusega. Teisalt me näeme, et eestlane läheb julgelt looduslikesse pühapaikadesse, meditatsioonikursustele, tervendajate juurde, teadmata, missugust päritolu vaimsed jõud on nende taga. Sageli pannakse kokku kõik universumi vaimsed jõud, öeldes: „Kõik on üks ja sama, ainult eri vormides.” Piiride hägustamine on populaarne, sest pealtnäha on see ilus ja kõiki rahuldav kompromiss erinevate usundite vahel, aga endiste New Age'i viljelejate kogemused on paraku kinnitanud, et hägustamine on pettus. Seetõttu peame väga selgelt orienteeruma vaimumaailmas ja eristama valgust võltsvalgusest.

Kas pole mitte intrigeeriv, et inimesed on enne nõus kummardama hindu jumalaid (erinevate joogastiilide kaudu), tooma oma kapile Buddha kuju, rääkima universumi kõiksusest, pidama huvitavaks Muhamedi õpetusi, jättes pahatihti Jeesuse viimaseks ölekõrreks, kui üldse? Võib-olla on selle taga lihtsalt sügav teadmatus koos rohkete eelarvamustega? Pettumine inimestes või kirikus? Ometi ei suuda mitte ükski vaimne praktika ligilähedaseltki kopeerida seda, mida Jeesus teeb. Seda on tunnistanud endised uue vaimsuse viljelejad, sensitiivid, hindud, budistid, moslemid ja ateistid üle maailma. Kui oled kokku puutunud valdavalt nimekristlastega (kes kannavad kristlase nime, aga ei ela selle kohaselt) või oma õigust täis usufanaatikutega, siis on sind raske veenda otsustama Jeesuse kasuks. Aga tegelikult ei peagi, sest kohtudes Jeesusega isiklikult, polegi vaja argumenteerida.

Ka selles ajalehes saad lugeda inimestest, kellel on isiklik kogemus Jeesusega. Need lood on täis maailma Looja sõrmejälgi. Kõike seda on vahel raske teksti kaudu edasi anda. Mõnikord ei mõista me neid lugusid täielikult, kuniks me pole seda ise päriselt omal nahal kogunud. Sütitagu need lood sind õppima tundma elavat Jumalat, kes ei oota meilt religioosset eluviisi, vaid igatseb sinuga isiklikku suhet! Tema jaoks pole oluline, kuhu ilmakaarde palvetad, kui pühendunult võimelda või hingata oskad, missuguseid rituaalseid tegevusi läbi viid. Ta on armastav Isa, kes lihtsalt igatseb ja ootab sind kui oma poega või tütart. Tema nimes on vägi!

Tänu sellele väele ei saa me Jumalaga koos käies jääda endiseks. Ka nende inimeste tunnistused on tõend sellest, kuidas Jumal meid vormib, muudab ja kasvatab – olgu selleks siis vaimulik areng läbi perekonna loomise, identiteedikriisi või surmalähedane kogemus. Igaühe lugu on kordumatu, sest Jumalal on kombeks kõnetada totaalselt erinevaid inimesi eri moel. Loodan, et need lood kõnetavad sind ja aitavad sul sisemiselt ärgata. Me ei tea veel keegi, missuguseks kujuneb eesolev aeg ja missugusena see ajalukku läheb. Aga me kõik, ole sa ateist või pühendunud Jeesuse järgija, vajame iga päev Looja elustavat puudutust.

Tähendusrikast lugemist!

Annika Kuusk
Taevas TV7 toimetaja

Mul jäid kodus näpud puulõhkumismasina vahele, mille tagajärjel murdusid mu parema käe sõrmed. Evangelist Saamuel Kadanik rääkis saates „Suur palveõhtu”, et Jumal andis talle tunnetuse sõna kellegi parema käe murru kohta ning et see inimene võtaks vastu tervenemise. Seda ma ka usus tegin Jeesuse nimel. Panin kätele palverätiku, mille mu öde oli toonud Tartu Pauluse kirikus toimunud tervikliku tervenemise teenistusel. Hakkasin paluma tervenemist Jeesuse nimel, Püha Vaim andis sõnad. Järgmine kord arsti juures oli näpp sirge! Tänu Jeesusele!

Samuti kõnetas mind samas saates eestpalvetaja Ivi Rangi tunnetusesõna, et keegi laseb mineviku mälestustel ennast juhtida ning on läinud eksitusse, seades esikohale märkmed ja teiste kommentaarid, aga mitte Pühakirja. Esiteks, ma leinasin kaua isa lahkumist, hoidsin isa mälestustest (sh puulõhkumismasinast) kinni. Teiseks, ma jälgisin mitu aastat ATH (aktiivsus- ja tähelepanuhäire) ja autismiteemaliste foorumite kommentaare. Tegin pea iga päev enda mõistmiseks märkmeid. Pärast seda lahkusin nendest gruppidest, parandasin meelt ja pöördusin ära eksitusest. Olen tänulik, et Püha Vaim puudutab ja paneb muutuma!

— Ethel —

Suur tänu suurepärase saatesarja „Kui valgus on hoopis pimedus” eest! Väga täpselt ja süvitsi käsitletakse kõiki New Age'iga seotud teemasid, aga samas on see lihtne ja arusaadav.

— Anne —

Paar aastat tagasi hakkas mul kopsudesse vett kogunema ning pidin laskma neid tühjendada. Arstid ütlesid, et see hakkab korduma. Mul oli väga raske liikuda. Ma ei jaksanud enam midagi teha. Jäi järele ainult palvetada ning olen tänulik, et sain ka palverätiku. Ühel õhtul vaatasin saadet „Suur palveõhtu”, kus prohveteeriti, et kellelgi on kopsus vesi ja see kaob. Mul läks kohe kergemaks! Võtsin selle usus vastu ja tervis läkski järjest paremaks. Arst ei leidnud enam mu kopsust mitte midagi! Tänu Jeesusele! Pärast seda hakkasin TV7 püsitoetajaks. TV7 on üks võimalus, kuidas Jumal saab Eestimaal oma tööd teha.

— Imbi —

Meeletult hea saade oli „Suur palveõhtu: Jeesus – nimi üle kõigi nimede”. Tundsin Püha Vaimu kohalolekut nii palvesoovides, palvetes, ülistuses. Saade, palved, teemad, ülistus kohe tõmbasid kaasa ja nii suur Jumala rahu tuli südamesse.

— Heivika —

TV7 ARHIIV

TV7 arhiivist leiad ligi 13 000 kasulikku saadet erinevatest teemadest, nagu näiteks abielu ja perekond, tervenemine ja imed, Piibli uurimine, palve, kogudused, ülistusmuusika, inimeste, lood, apologetika, ärkamine, Iisrael, kasvamine Kristuses, pühad, noored, lapsed, uus vaimsus jt eksiõpetused.

Vaata lähemalt: tv7.ee/arhiiv

MEISTRI TÖÖKOJAS

Saatesarjas jagavad oma lugusid mehed, kelle elu on kui materjal Jumala töölaual. Töö tulemus sõltub paljuski sellest, kuidas lubame Jumalal oma elu vormida. Vestlusi külalistega juhivad Karl Känd ja Vaido Palmik.

Alates 6. oktoobrist, reedeti kell 20.00.

VALEDE VÕRGUS

Apostel Peetrus hoiatab meid selle eest, et kogudusse tuuakse vargsi sisse hukutavaid eksiõpetusi ehk hereesiaid (2 Pt 2:1). Saatesari aitab tuvastada mitmeid tänapäeval kristlaste seas levivaid hereesiaid ja kummutada need, tuginedes Pühakirja õpetusele. Saatejuht on kaplan ja piibliõpetaja Allan Kroll.

Alates 6. septembrist, kolmapäeviti kell 20.00.

PIIBLIMATKAD KÕRBES

Kõitvad kaadrid ja silmiavavad selgitused toovad Põhjamaa vaatajale lähemale nii kõrbe eripära kui ka mitmed muud Piibli konteksti mahtuvad teemad. Uuel hooajal käiakse Aabrahami radadel. Saatejuhid on pastor Neemo ja Liliana Raasik.

Alates 25. septembrist, esmaspäeviti kell 20.00.

ARMU PUUDUTUS

Olius ja Marijana Thalingu elu on tõend Jumala armastusest ja halastusest. Nende sügav kogemus oma elust Jumalaga on heaks tunnistuseks paljudele ka tänapäeval. Saatesarjas kuuled Jumala imedest ning sellest, kuidas Jumala armu puudutus on erinevate inimeste elu muutnud.

Alates 23. septembrist, iga kuu kolmandal laupäeval kell 20.00.

ELUKÜSIMUS

Mida teha selleks, et elu ja perekonna pühadus oleks kaasaja turbulentses ühiskonnas kaitstud? Saatejuhid Agnes Pulk TV7-st ja Maria Madise Elukultuuri Instituudist arutlevad selliste vastuoluliste teemade üle, nagu abort, eutanaasia ja abistatud enesetapp, sooideoloogia jms.

Alates 11. septembrist, kaks korda kuus, esmaspäeviti kell 20.30.

VABADUS KRISTUSES

Saatesari aitab sul õppida tundma, missugune on tõeline identiteet Kristuses; kuidas paljastada hinge-vaenlase pettused; lahendada isiklike vaimseid konflikte; omandada strateegiaid meele uuendamiseks; vabaneda negatiivsetest mõtetest ja murda lahti kahjulikest käitumismustritest. Saatejuhid on Alice ja pastor Alan Osborn.

Alates 19. oktoobrist, neljapäeviti kell 20.00.

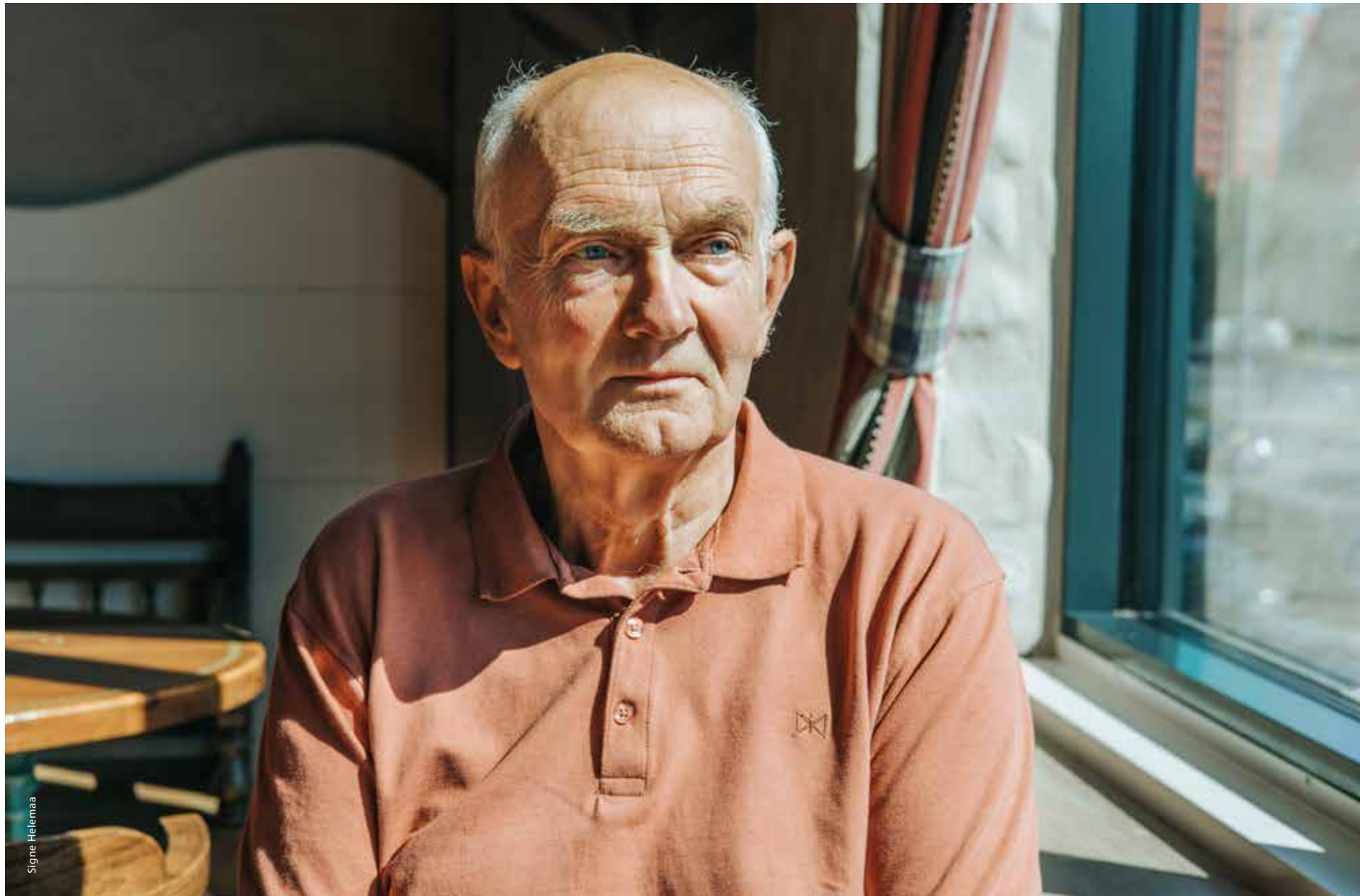

KUIDAS NÄHA

TAEVAS TV7 KANALIT?

- Telia, Elisa, STV, Telseti, Uue Programmi ja Levikomi digivõrkudest
- Kodulehelt: tv7.ee/tv
- Mobiilirakendusest

Mees, kellele näidati *Taevalinna*

Andres Paumeest intervjueris
Annika Kuusk.

8. jaanuari jumalateenistus Eesti Kristlikus Tule koguduses võttis ootamatu pöörde, kui Palvekliiniku tööd tutvustama kutsutud Andres Paumees jõudis koguduse ees öelda vaid ühe lause, sest tema süda seiskus ja mees kukkus kõigi ees kokku. Ajal, mil sajad inimesed tema pärast palvetasid, koges ta just täpselt sellist taevast, nagu Piiblis kirjeldatakse. Edasine sündmuste jada on aga tagantjärele vaadates midagi, millel on suurem eesmärk ja sõnum ka kõikide lugejate jaoks.

Milline on olnud Teie teekond Jumalaga?

Olen Jumala soosingus olnud terve elu. Mu ema oli kristlane ja võttis mind alati kirikusse kaasa. Mis lapsele ikka meelde jääb? Orelimäng ja muusika, tundsin rahu ja hingamist. Sellel ajal jagati luteri kirikutes väiksed brošüürid „Laste sõber”, mida lugesin. Ema õpetas mulle selgeks ka meieisapalve ja ühe laulu, mida igal õhtul teki all käed kokku pannes

laulsin. Seda kõike olen edasi ka oma lastele ja lastelastele õpetanud. Vanemate kohus on rääkida lastele Jumalast, sest oleme oma kodu preestrid.

NSVL ajal polnud keegi mind evangeliseerinud, ma ise jõudsin Jumalani. Olin spordimees, õppisin Türi lähedal Särevere koolis, kus oli väga heal tasemel maadlusring. Ükskord tegin seljale nii tõsiselt viga, et see tekitas mulle pikki aastaid probleeme. Käisin aas-

taid igal kevadel haiglas ravil. Lõpuks öeldi mulle, et arstid on omalt poolt kõik teinud ja järgmine samm on operatsioon. Sel hetkel tuli meelde meieisapalve, olin valmis tõsiselt meelt parandama ja palvetama. Mu tädimees, Saaremaa metodisti kiriku pastor, andis mulle ka lugemiseks head kirjandust.

Mul olid tohutud seljavalud ja saatetõbi EMO-sse, kuid tundsin, et pean võtma enne aja maha ning küsima nõu Jumalalt. Ma alustasin meieisapalvega – see oli ainus, mida teadsin peast. Anusin põlvili ja nutsin – sellel ajal tuli Jumala Püha Vaim ja puudutas mind nii tugevalt, et langesin palati põrandale. Ma ei tea, kui kaua põrandal lebasin, kuid üles tõustes oli kogu valu kadunud. Operatsioon tühistati, sest Jumal tervendas mu. Ma sain aru, kes Jumal päriselt on.

Jumal sai mind kätte 1989. aastal, kui ma enam ei käinud koolis, vaid mul oli perekond ja töötasin juba agronoomina kolhoosis. Otsustasin, et tahan ikka päris tõsiselt hakata kristlaseks ja otsisin üles Kadrina koguduse kirikuõpetaja Illar Hallaste. Kui läksin leeri, siis tema kinkis mulle selle Piibli, millel on praeguseks juba viiendad kaaned... (osutab käes olevale Piiblile, mis on palju kasutust leidnud). See Piibel on ikka tõsine tööriist olnud minu elus. Tasapisi hakkasin roh-

kem kirikus käima. Minu pühendumist märgati ja mind valiti kiriku nõukogu esimeheks Haljala kirikus. Hiljem aitasin logistilise ja majandusliku poolega kaasa Haljala piiblikoolis, kus tänu kirikuõpetaja Esko Süvarile käisid kord kuus Soome piibliõpetajad.

Hakkasime abikaasa Mariaga oma kodus viima läbi ka palveringe ning tasapisi kasvas idee luua ise uus kogudus. Läksime õppima teoloogiat ja asutasime 1993. aastal Aaspere Uue Elu koguduse ning korraldasime Võsul lastelaagreid koostöös teiste kogudustega. Tervendamiseks alustasime kohe, kui olin ise üleloomulikult terveks saanud ning tekkis suur igatsus ka teistele inimestele Jumala Sõna jagada. Juhtus palju imesid, näiteks üks kurdiks jäänud naisterahvas sai meie palvete peale terveks. Nüüdseks olen usus olnud üle 30 aasta. Olen tänulik, et mul on abikaasa Maria, kellega koos Jumalat teenida ning meil on kolm last ja neli lapselast.

Olete hiljuti teinud läbi surmalähedase kogemuse ning Jumal on kinkinud Teile uue elu. Missugune oli see päev, mis andis Teile kardinaalselt uue perspektiivi?

Pühapäeval, 8. jaanuaril läksin Eesti Kristlikku Tule Kogudusse, kuhu mind kutsuti

kõnelema. Kui oleksin sel hommikul end halvasti tundnud, siis ma poleks kogudusse läinud. Kõik oli normaalne, kuskilt ei valutanud, enesetunne ja tuju oli hea. Võtsin mikrofoni, tahtsin tutvustada Healing Roomi (Palvekliiniku) tööd. Sain ainult ühe lause öelda, kui kukkusin kokku ning mulle kutsuti kiirabi. Tänu Jumalale, teenistusel oli pastor Peeter Ojasaar, kes oskas teha kunstlikku hingamist kiirabi tulekuni. Kui kiirabi tuli, siis neil oli must kott kaasas, oldi valmis halvimaks. Nad ütlesid pastorile, et ta päästis mu elu. Kiirabi kasutas veel lisaks ka elektrišoki masinat, aga sellest ei olnud abi.

Kuna olen Jumala soosingus, siis abikaasa edastas kohe palvesoovid nii Palvekliiniku võrgustikule, kogudustele kui ka minu pastorile Veikko Vösule. Samal õhtul toimus Nõmme Baptistikoguduses tervikliku tervenemise teenistus, kus samuti palvetati minu eest. Kokku umbes sajad inimesed palvetasid minu eest.

Olin kaks ööpäeva koomas. Mu abikaasa oli pidevalt ühenduses minu arstiga, kes pidi helistama, kui elumärke näitan. Kaks ööpäeva valitses täielik vaikus. Sel ajal kogesin midagi erakordset – sama, mida kirjeldatakse Ilmutuse raamatus, kui Johannes oli Patmose saarel ja teda viidi kolmandasse taevasse. Mis on taeva erinevad tasandid? Esimene taevas on see, kus on linnud, rahe, vihm (atmosfäär); teine taevas on see, kus on galaktika ja tähed, kuu ja päike; kolmas taevas on Jumala aujärg. Mind tõmmati kolmandasse taevasse. Arvan, et see oli minu kaitseingel, kes oli selle taevase tee giidiks, tutvustades mulle Taevalinna. Tundsin, nagu oleksin drooni, lennuki või helikopteri peal – mulle näidati justkui ülevalt seda Jumala trooni, kus oli Jeesus Kristus, Jumala poeg ja Isa. Neid kontuure ma ei saanud silmaga jälgida, sest see oli nii kiirgav ja pimestav valgus, kulla-valge sära, mida ei suuda miski siin maa peal jälgendada. Taevalinn oli täpselt nagu Ilmutuse raamatus kirjeldatakse: seal olid jaspiskivid, kõik oli nii ilus ning seal valitses suur Jumala rahu.

Väga paljud inimesed tunnistavad, et pärast taevakogemust on raske tulla tagasi maisesse ellu. Kas tundsime sama?

Tõepoolest, mul polnud sealt lahkumisega absoluutselt mingit kiiret, sest seal on selline hingamine ja rahu, kus unustad ära kõik muu.

Pastor ja rahvusvaheline jutlustaja John Burke on kirja pannud üle saja inimese surmalähedase kogemuse. Need totaalselt erinevate inimeste kirjeldused kattuvad Piiblis kirjeldatud igavikuga. Kas Teie kogemus kattus samuti Piiblis kirjeldatud taevaga?

Jah ja aamen! Kõik, mis on Piiblis kirjas, on tõepoolest jah ja aamen! Minu taevane kogemus kinnitab, et see on tõde. Minu hing käis vahepeal mu ihust väljas senikaua, kuni maine olukord ei lubanud sellel hingel seal enam elada. Ihu oli nii nõrk ja vajas uuesti turgutamist. Kui hing väljus kehast, siis Jumala Püha Vaim näitas mulle neid asju. Mina oma ihuga seal üleval ei käinud, aga minu hing käis seal. Nägin, et Isa ja Poeg on oma troonil kõrvuti ja valitsevad taevariiki – mulle näidati seda auhiilgust. See kinnitab kolmainu Jumalat. Piibel kirjutab, et seal on 12 väravat ja inglid valvavad neid väravaid – ka see kattub minu nähtuga.

Osale inimestele näidatakse ka põrgut, mis on reaalne koht täis agooniat ja valu. Kas Teile näidati ka seda poolt?

Mind juhendanud ingel näitas mulle paika, kus on metsaline. Huvitav on see, et ma ei näinud sellest pilti, aga ma kuulsin selgelt helisid sellest, mis seal toimub. See kogemus meenus mulle hiljem kodus ühel õhtul palvetades – kuulsin neid samu hääli: hüüanide haukumist, inimeste karjeid. Hüüanid hammustasid inimesi ja inimesed olid kaitseta, nende igavik oli lõpmatuseni selline. Mulle näidati ka saatana langemise kohta, tulejärve.

Ometi polnud veel Teie aeg täis saanud?

Kui olin Jumala linna ära näinud, siis ingel viis mind ühe selle linna värava juurde. Kolm inglit olid värava ees ja mind sealt väravast sisse ei lastud. Ingel ütles: „Sa pead tagasi minema. Sinu töö on veel pooleli.” Ma ei pääsenudki sinna linna sisse, seepärast mulle seda ülevalt näidatigi. Sain aru, et Jumal puhus oma hingeõhku minu ninasõõrmetesse, nii nagu Ta inimest luues tegi. Sellisel viisil äratas Ta ka mind surnuist üles. Ärkasin intensiivravi-osakonnas selle peale, et kuulsin enda kõrval seisvast kompuutrist tugevaid hääli – see võis tähendada seda, et südamelöögid olid veel ebaühtlased ja südamel on häireolukord. Maria oli palvetanud nii, et sünniks Issanda tahtmine, mitte tema tahtmine. Sel õhtul arst helistas ja teatas, et Andres tegi silmad lahti. Tõepoolest, palvel on vägi ja tulemus. Tasub palvetada ja mitte tüdineda, sest Jumal annab vastused ja lahendused.

Kuidas see juhtum Teie elu muutis?

Mina ja me kõik peame olema tulised vaimus. Leige ei tohi olla, sest muidu jääme ukse taha. Kui puhas peab meie elu olema, et me pääseksime taevasse? „Ma tean su tegusid, et sa ei ole külm ega kuum. Oh oleksid sa ometi külm või kuum! Aga nüüd, et sa oled leige ja

mitte külm ega kuum, sülitan ma su välja oma suust” (Ilmutuse 3:15–16). Paljud kristlased elavad pinnapealset elu ja unustavad ära, et tegelikult käimegi väga kitsal teel, mis viib igavesse ellu. Nii vähe on neid, kes selle leiavad.

Enne seda juhtumit käisin paar korda aastas südamearsti juures ravil, sest minu süda oli tegelikult rütmist väljas juba neli aastat. Südamearst kirjutas mulle ravimeid ja uuris mind pikalt. Kuulutasin sellele arstile ka evangeeliu- mit ja rääkisin seda lugu nii lühidalt, kui sain. Arsti vastuvõtt venis pooleteise tunni pikkuseks, kõik juba koputasid uksele ja ootasid. Arst ei paistnud olevat ateist ning ütles mulle: „Te olete ise üks Jumala ime.” Sellisest olukorrast tavaliselt ei tulda enam tagasi, see on ime. Tundus, et see südamearst on Jumala Sõnaga varem kokku puutunud ning aktsepteeris seda, mida rääkisin.

Tunnen iga päev, et olen suures Jumala soosingus.

Olen muudetud mees –
kahjutunne hingede pärast
täiskas minu sees pärast
kohtumist Jumalaga nii tugevalt,
et see sunnib mind jagama
evangeeliu- mit. Südamest soovin
viia Jumala armastust inimesteni
nii, et isegi paganad hakkavad
piltlikult öeldes kukalt kratsima.

Kui mul on vaba aega, siis otsin pargipingil neid, kes näivad vajavad Jumalat ning räägin neile oma lugu ja jagan infot päästest, „Päeva Sõna” raamatuid ja traktaate. Vahel, kui apteegis pole järjekorda, siis räägin ka apteekritega. Ükskord apteeker ütles, et temal on oma usk ja asi on otsustatud. Kui rääkisin talle ristimisest kui Jumalaga lepingu tegemisest ja enda loost, siis see puudutas teda. Ma räägin väga julgelt inimestele sellest, millest olen läbi läinud ja miks on vaja meelt parandada. Ma tõesti ei taha, et keegi satuks terveks igavikuks põrgusse, millest pole väljapääsu.

Mõned inimesed usuvad, et kõik enam-vähem head inimesed pääsevad taevasse. Ometi teame Piiblist, et see on oluliselt kitsam tee. Mida Jumal Teile selle teema kohta on näidanud?

Kes ei pääse? Joodikud, hoorad, petjad, vale- tadjad, salatsejad, kes oma eksimusi varjavad.” Aga argade ja uskmata- tute ja jäledate ja mõrtsu- kate ja hoorajate ja nõidade ja ebajumalatee- nijate ja kõigi valetajate osa on tule ja väävliga põlevas järves, see on teine surm” (Ilmutusraa-

mat 21:8). Nimekiri on pikk. Meil on tõesti väga kitsas tee.

Mida ütleksite neile, kes usuvad taassündi ehk reinkarnatsiooni? Miks see on pettus ja miks demonlikud jõud selliseid pettekujutlusi tekitavad? Mis pimestab inimesi?

Jeesus ütleb, et teist alust ei tohi keegi panna. Jeesus on nurgakivi. Vaenlane on hoolas valetama ja moonutama kõike tõde, mis on tõene, puhas ja hea. Inimene on vaimne olend. Meedia ja filmid on täis asju, mis mõjutavad inimesi ja nad kaotavad selle kes- kel oma rahu. See omakorda toodab kurjust juurde. Peame olema näljased ja selle asemel toituma Piiblist.

Hea ja kurja vahel toimub pidev võitlus. Kuri tahab, et need, kes on tema omad, jääksid tema omaks. Kui mõni saab nende seast päästetud, siis sageli kaasnevad sellega alguses ka rünnakuid. Mõni loobub ja läheb uuesti tagasi maailma. See on võitlus kahe riigi vahel.

Milline on Teie sõnum neile, kes ei usu Jeesust ega igavikulist elu koos Temaga?

Jeesus ütleb: „Otsige mind, ma olen lei- tav. Koputage, siis avatakse teile. Paluge, siis teile antakse.” Inimene ei kujuta ette, et Jumal on nii kättesaadav ja lähedal ning kuuleb palveid. Kui hakkad palvetama ehk Temaga rääkima, siis Ta vastab. See ongi võti. Kui inimene seda ei tee, arvates, et saab kõigega ise hakkama, siis Jumal on nii deli- kaatne ja inimese ellu niisama eriti ei sekku, vähemalt teatud ajani ja päevani. Tõepoo- lest, minu ümber on olnud palju paadunud ateiste ning mõnikord ei muuda ka sellised lood inimesi. ●

Raamatu- soovitus:

New York Times'i bestseller
„Milline on taevas?” räägib enam kui saja inimese surmalähedasest kogemusest, autor John Burke.
Raamatut saab osta TV7 e-poe- st.

TV7

sõbraklubi

Regulaarne palveosadus

Pidulik tänuõhtu

Värske ajaleht otse postkasti

Sõbraklubi uudiskiri

15% soodustust igalt TV7 e-poe ostult

SÕPRUSES ON SISU!

tv7.ee/sobraklubi

Vasakult Benjamin (4 a), Maria (8 a), Eliisabet (10 a), Hanna-Grete (13 a), Daniel (2 a).

Kuidas kasvata da Jeesuse jüngreid tänapäeva maailmas?

Intervjueeris Annika Kuusk, vastasid Katrin ja Tanel Usin ning nende vanemad lapsed Hanna-Grete, Eliisabet ja Maria Usin.

Katrin ja Tanel Usin on imetlusväärne perekond Saaremaalt. Nad ei tegele igapäevaselt üksnes viie lapse kasvatamisega, vaid ka jüngerdamisega kõige loomulikumul viisil. Nende lapsed on juba varases nooruses kogenud elavat Jumalat. Kuidas see neil õnnestunud on?

Teie peres kasvab viis last, mis on täielik Jumala ime! Aastaid tagasi pidasid arstid seda võimatuks, kuid Jumalal olid teised plaanid. Kuidas see juhtus?

Katrin: Tõepoolest, meile teatati, et minu raske ja ravimatu haiguse tõttu me ei saa lapsi. Kuna sellist diagnoosi oli väga raske kuulda ja

valus kanda, siis otsustasime abi otsida Jumalalt. Olime Piiblist lugenud, et Jeesus tervendas kõik haiged, kes Tema juurde abi otsima läksid. Meie südames hakkas kasvama usk, et Jeesus võib ka meie mure lahendada. Hakkasime palvetama Jumala poole selles küsimuses ega rääkinud mitte ühelegi inimesele oma olukorrast. Aga ühel vaimulikul koosolekul üks prohvet ütles meile: „Jumal näitas mulle teid juba koosoleku alguses. Teil on probleem, et te ei saa lapsi. Aga täna Jumal ütleb, et aasta pärast sünnib teile poeg.” Täpselt nii juhtuski. Meie esikpoeg Joosua sündis keisrilõike abil. Arst teatas pärast sünnitust, et keisrilõike ajal oli neil võimalik näha minu kõhuõõnt seestpoolt ja nad ei leidnud enam mitte ühtegi haiguskollet. Kõik oli täiesti puhas – Jeesus oli mind tervendanud 4. astme endometriosisist. Arst vaatas sooja naeratava pilguga mulle silma ja lausus: „Te saate veel lapsi!”

Mida ütleksite neile, kes igatsevad lapsi, kuid on samas olukorras, kus teie aastaid tagasi olite?

Katrin: JUMALALE ON KÕIK VÕIMALIK! Kui sa seisad silmitsi lastetuse või ükskõik millise teise lahendamatu küsimusega, siis tea, et on ainult üks isik, kes ainsana suudab sind aidata ja Tema nimi on Jeesus. Kuna me

sünnime ja elame langenud maailmas, siis see tõttu näeme ja kogeme elus tihti kaotust, haigust, valu ja lootusetust. Seda kõike põhjustab kurat, kes tahab sind Jumalast ja Tema imelistest lahendustest lahutada ja alla tõmmata ning haiguste ja needustega vaevata. Aga tea, et Jumal Isa soovib sulle alati parimat, Tal on head mõtted, lahendused ja lootusrikas tulevik ning igavene elu sinu jaoks.

Tanel: Laste saamine ja kasvatamine on üllas ja vastutusrikas roll. Jumal on võimeline inimese erinevatele palvetele vastama, kuid ometi teab Tema kõike kõige paremini. See pärast on oluline alistuda Temale kõiges, ka laste saamise igatsuses. Kui me käime Tema tahtes, siis on meil julgus ja õnnistus. Mõtleme Piibli valgel, mis on Jumala tahe seoses lastega? Ta ütles esimestele inimestele, et teid saagu palju maa peal, mis tähendab seda, et laste saamine abielus on Jumala tahe. Alista oma palve Jumala tahte. Siis sa ei palveta enam seetõttu, et sa tahad, vaid et, Jumal, Sa oled mind selleks kutsunud, et ma oleksin viljakas!

Kindlasti on oluline otsida vastuseid küsimusele, miks ei ole perekonda seni veel lastega õnnistatud. Vastused tulevad palves, aga vajadusel tuleb ka meditsiinilist abi kasutada. Teinekord annavad meie probleem ja palved

Jumalale võimaluse tuua esile palju täiuslikum vastus, kui oleks siis, kui kõik toimiks loomulikul viisil. Mõtleme kasvõi Piiblis Ristija Johannese vanematele Sakariasele ja Eliisabetile, kes olid kaua peresse lapsi oodanud ja palunud, kuid vastust nad ei saanud. Nad ei lootnudki enam, kuid palved olid Jumala juures endiselt arvel. Nii ta saatiski ingli kuulutama nende palvele vastust – poeg, kes sünnib, saab Issandale teerajajaks. Usu, et Jumala plaan on täiuslikum kui sinu parim unistus. Las ta toob selle esile õigel ajal ja viisil.

Missugused on lapsevanema suurimad raskused ja kuidas neid ületada?

Tanel: Suurim väljakutse on „jääda Jeesusesse”. Mis see tähendab? Piibel räägib, et on olemas selline asi, nagu Vaimu vili. See on armastus, rõõm, rahu, pikk meel, lahkus, headus, usatus, tasadus ja enesevalitsus. Minu arvates on seda vilja vaja perekonna kontekstis ja lapsevanemana. Loomulikult ka mujal: töökohas, koolis, tänaval, koguduses jne. Pere keskel aga vajan ma kõige rohkem Püha Vaimu abi, et mu lapsed kogeksid minu läbi Jumala armastust ja südant. See vili tuleb esile ja kasvab ainult minu osaduse läbi Jeesusega. Siiski juhtub seda, et ma tunnen end väsinuna, kohustused ja mured tahavad tähelepanu ja juba

märkan, et olen kärsitu, ärritun kergesti või teen otsused isekalt. Südametunnistus annab üsna pea märku, kui ma ei käitunud antud situatsioonis Vaimu vilja esile tuues – siis ma palun taas Püha Vaimu abi ja palun lapselt ka andeks. Andekspalumine nõuab alandlikkust, kuid see liidab ja annab positiivse tulemuse.

Katrin: Usun, et meil tuleb ka vanemadena olla enda vastu armuline, sest see on teekond, mille läbime koos lastega. Jumal on hooliv pereisa, kes soovib, et õpiksime oma elu ajal kogu südamega eelkõige Teda tundma ja armastama. Mitte meie, vaid Tema on valinud, kelle peresse ja mis ajal me sündime. Jumalat tuleb austada ja Temale tänu tuua. Tänapäevase kiire elutempo keskel on oluline, et laps kogeks, et ta on armastatud. Lapse korrigeerimine ja temale õige suuna andmine on ka armastuse väljendus, sest selle kaudu tunneb ta end turvaliselt. Mind on aidanud mõte, et meil on iga peresisese olukorra jaoks vaid üks „võte” ja „kordusvõtet” enam ei tule. See hetk on nüüd ja praegu. Sel hetkel on mul valik ja ma tahan olla tõeliselt oma lapse jaoks kohal – märkan lapse tegelikke vajadusi, julgustan teda, mängin või meisterdan koos temaga. Julgen väita, et enamik, kui mitte kõik probleemid nii peredes kui ühiskonnas oleks olemata, kui oleksime inimkonnana valmis täitma neid Jeesuse öeldud sõnu Luuka 10:27: „Armasta Issandat, oma Jumalat, kogu oma südamega ja kogu oma hingega ja kogu oma jõuga ja kogu oma mõistusega, ning oma ligimest kui iseennast!”

Üks raskustest teie pere jaoks oli esimese lapse, Joosua kaotus. Kuidas sellega toime tulite ja mida ütleksite neile, kes seisavad silmitsi sarnaste raskustega?

Katrin: Joosua sünd ja kogu tema elulugu on tõesti eriline. Ta oli väga armas poeg. Vahetult enne tema sündimist avastati, et tema ajuga ei ole kõik korras. Hiljem Saksamaal diagnoositi tal agressiivne peaajukasvaja ning talle anti elulootust üheks aastaks. Palusime ise ja lasime ka teistel usklikel poja tervenemise pärast Jumalat paluda. Ühel päeval, kui lapse tervislik seisund oli väga kriitiline, tegime koos abikaasaga Jumala ees kindla otsuse ja pühendumise, et alates sellest päevast kuulub meie elu täielikult Jumalale. Ütlesime oma kodus Joosua haigevoodi kõrval: „Kuulgu nüüd kõik – nii taevaalused kui maa-alused – mis ka ei juhtuks, isegi kui meie poeg meilt võetakse, me ei jäta elavat Jumalat!” Vaatamata ravile ja mitmetele ajuoperatsioonidele lahkus pojake ühe aasta ja kümnekuusena. Olime Joosua lahkumise hetkel tema juures haiglas. Kui monitorile tuli pikk joon, ütlesime kõigi kuuldes: „Issand on andnud ja Issand on võtnud; Issanda nimi olgu kiidetud!”

Kui Joosua oma elu viimaseid nädalaid elas, palvetasin Jumala poole: „Jumal, ma usun, et Sinul on võimalik meie poeg tervendada. Ma palun, tee ta terveks. Aga kui nii ei lähe, siis palun räägi meiega, milles on asi?”

Joosua lahkus ja kaks päeva pärast tema matuseid saime telefonikõne ühelt Jumalat armastavalt naiselt. Jumal oli hommikupalve ajal teda kõnetanud ja palunud meile järgmised sõnad edastada: „Joosua elas oma elu sama täiuslikult, nagu keegi, kes elab saja-aastaseks. Tema elul oli eesmärk. Joosua on jõudnud teisele poole Jordanit.” Meie süda täitus pärast neid sõnu

kuuldes rahuga ja olime väga tänulikud Jumalale, et Ta meile vastas.

Iga inimelu on kallihinnaline ja väärtuslik. Kogu universumi kõige kallim materjal ei ole mitte kuld ja teemandid, vaid see on inimene. Sinu ja minu elu on Jumalale väga kallis. Seda aitab lahti mõtestada 1. Peetruse 1:18-19: „Teid pole lunastatud kaduvate asjadega, hõbeda või kullaga teie tühisest esiisadelt päritud eluviisist, vaid Kristuse kui laitmatu ja puhta Talle kalli verega.” Maapealse elu eesmärk on meid ette valmistada igaveks eluks koos Jumalaga. Aga meil tuleb teada seda, et me ei ole iseenda omad, nagu ei ole seda ka meie lapsed. Me oleme Jumala teos. Igal ajal ja iga raskuse esile tõustes vaata esmalt Jeesusele, alandu Tema ees ja räägi Temaga otse südamest südamesse. Ta kuuleb sind, mõistab sind kõige paremini ja vastab, sest Ta armastab sind. Jeesuse süda on alati nendega, kes on kannatustes ning viletsustes ja vajavad abi.

Nutiajastu lapsed pole eales olnud nii kaitsetud kui praegu. Näiteks sõltuvad paljud virtuaalmaailmast, neid mõjutab küberkiusamine, negatiivne ja pornograafiline sisu. Mida teha, kui on näha, et laps või noor ei käitu enam endiselt, sest ta ei räägi vanematele oma muredest?

Tanel: Kristlase alahinnatumaid relvi on palve ja seda me põhjendame tavaliselt ajapuudusega. Me püüame anda endast parima lapse jaoks, aga ometi, mida vanemaks ta saab, seda rohkem hakkavad sõbrad, virtuaalmaailm ja muud faktorid lapse elus mõju omama. See tähendab, et tuleb järjest rohkem usaldada last ja tema valikuid, kuid eelkõige Jumalat. Jumal on lapsega seal, kuhu vanem ei jõua. Seepärast palveta ta eest, seo kuradi teod ja vägi Jeesuse nimel ja õnnista! Leia aega, et palvetada ka koos lapsega ning õpeta talle suhet Jumalaga. Suhte tasandil on väga oluline leida lapse jaoks aega ja olla kohal tema elus. See annab võimaluse usalduslikuks suhteks. Kui lapsel on julgus oma muret vanemaga jagada, on asjad palju lihtsamad.

Vanemana on mul vastutus selle eest, kui palju ja millele ma annan lapsele ligipääsu virtuaalmaailmas. Telefone ja arvuteid on võimalik seadistada nii, et laps ei pääse kõigele ligi. Lastele tuleb põhjendada ja selgitada ohtusid ja lahendusi. Tänapäeval me ei saa vältida tabuteemasid. Kui sina ei õpeta oma last, siis õpetab teda keegi teine ja tema õpetus ei pruugi olla kooskõlas vanema töökspidamistega. Reeglina on suurim mõju selle isiku töökspidamistel, kes esimesena mingit teemat valgustab või õpetab. Järgmine peab juba palju rohkem vaeva nägema, kui ta tahab olemasolevat seisukohta ümber lükata või uut õpetust anda. Kristlasest lapsevanem peab olema tark, ehk esimene, kes oma last õpetab.

Kuidas anda oma lastele edasi kogemust elavast Jumalast, et ka nendest saaksid püsivalt Tema järgijad? Mis printsiibid teie peres hästi toimivad?

Tanel: Saad oma lastele anda edasi seda, mida ise omad. Et anda edasi Jumala kogemust, tuleb elada Jumalat kogedes. Me räägime kodus nendest asjadest, mida me kogeme Jumalaga või ka häid ja toredaid tunnistusi. Isegi kui kuuleme seda inglise keeles, tõlgime selle ka lastele. Tavaliselt oleme õhtuti koos palves, enne seda loeme tihti Piiblit või mõnda muud huvitavat vaimulikku raamatut. Lastele väga meeldivad elulooraatunud ja lood krist-

lastest või misjonäridest, Püha Vaimu tööst jne. Õpetame lastele oma probleemid ja vajadused palves Jumalale rääkima, samuti Teda tänama. Kui palved saavad vastatud, siis pöörame ka sellele tähelepanu ja kiidame, ülistame Jumalat selle eest.

Kui lapsed kogeivad, et Jumal on päris, Ta kuuleb palveid ja ka ise räägib ja vastab, siis ei olegi mingit erilist veenmist, vaid usk lihtsalt kasvab meie kõigi südames.

Oleme lastele õpetanud julgelt palvetama haiguse korral ja teiste eest, kes on haiged. Täiskasvanute jaoks ei ole üht Püha Vaimu ja lastele teist. Seesama üks Vaim toimib kõigi Jumala laste sees ja kaudu!

Katrin: Kuna Jumal on elav ja üleloomulik, siis Teda on võimalik kogeda. Elu Jumalaga on samas väga praktiline. Kui on midagi tarvis, tuleb sellest Jumalale rääkida ning Teda tänada palvevastuste ja varustuse eest.

Teie lapsed näitavad tõesti julgelt välja seda, et Jeesus on nende elus tähtsal kohal. Missugused on nende kogemused?

Eliisabet (10 a): Kuulutasin evangeeliumi avalikult Tallinna Raekoja platsil, see oli väga suur kogemus. Üks öhtu ülistasime Hanna-Gretega (mu 13 a õega) Jumalat. Pärast, kui hakkasime juba magama minema, mõtlesin, et hakkaks vaatama, mida Jumal tahab meile rääkida. Panime silmad kinni ja hakkasime nägema nägemusi. Kui olin Tallinnas Fire Campis, näitas Jumal mulle nägemuse, kus nägin maailma kaarti, siis Euroopa kaarti ja siis nägin Eestit suurena. Eesti peal oli üks tuleleek, mis hakkas levima paljude tuleleekidena üle terve maailmakaardi. Ühel päeval läksin autosse Jumalaga aega veetma, sest kuski mujal polnud vaikset kohta ning sellele vaatamata sain Temalt pildi. Jumalale pole oluline, kus sa Tema jaoks aega võtad, Temale on tähtis, et Ta saaks su südame.

Katrin: Mul tuleb meelde, et kui Eliisabet ükskord jälle autos koos Jumalaga oli, siis tuli ta ühel korral minu juurde ja teatas: „Emme, ma sain Jumalalt sulle sõna!” Ja see oli väga julgustav ja kinnitav, mida ta mulle tol korral rääkis.

Eestis kristlane olla on üsna haruldane nähtus. Seetõttu võivad lapsed ja noored lihtsasti sattuda oma eakaaslaste hukkamõistu alla. Samuti võib lapsi ja noori mõjutada selle maailma popkultuur ja muusika, mis on sageli antikristliku sõnumiga. Kuidas tulla toime selliste mõjutustega väljaspool peret?

Tanel: Vanemal ei ole võimalust olla oma lapse kõrval 24/7, aga nagu juba mainitud – Jeesus on alati meiega. Seepärast on kõige olulisemad kristlasest vanema palved oma pere ja laste eest. Siiski leia aega oma lapse jaoks. Raha ja asjad ei asenda suhet. Vanemadena tuleb meil prioriteedid paika panna.

Kõige tähtsam on osadus

Saatesari „Lapsevanemaks olemise kunst”, järelvaadatav Taevas TV7 arhiivist.

PEREKOND

taevase Isaga, sellele järgnevad peresuhted, sest see on esmane kogudus, kus kasvatad Jeesuse järgreid.

Kui muud asjad nende kahe prioriteedi aja ära röövivad, siis tuleb teisi tegevusi kärpida või oma elust välja jätta. Kui vanemana teenime välja usalduse lapse südames, siis on meie sõnadel ka tema elus kaalu.

Katrin: Kui keskkond, milles laps üles kasvab, on toetav ja Jeesust armastav, siis on see kindel alus ning turvapaik lapse jaoks. Kui üks noor inimene kogeb tõeliselt Jeesust ja igapäevast osadust koos Issandaga, siis ei jõua langenud maailmas toodetud pimeduse meelelahutus tema südameni, kuna sellel lihtsalt ei ole Jeesuse kõrval mitte midagi pakkuda. Kõige imelisem asi, mis inimesega tema maises elus võib juhtuda, on omada lähedast suhet Jeesusega! Jumal on kinkinud inimesele kõik annid ja talendid. Küsimus on, kas need teenivad pimeduse või valguse kuningriigi huve? Täna ei õpetata noortele, mida tähendab südame puhtus, moraal ja üksteisest hoolimine ning seetõttu on tunnetus nõrk ja paljusid seovad hooruse, rüveduse ja patu ahelad.

Mida teha, kui laps või noor on juba liikunud maailma ahvatluste suunas ning ei huvitu Jeesusest?

Tanel: Palveta tema eest! Vanemadena tuleb meil pidevalt oma elus teha inventuuri – vaadata, mis vilja kannab üks või teine suhtumine, kõne või tegevus meie elus. Palu, et Jumal valgustaks sind. Nagu öeldakse – ärkamine algab minust. Las laps näeb ja kogeb Jeesuse armastust ja väge, eestpalve tuge oma vanemate kaudu. Isiklik kogemus on parim tunnistus! Kui lapsega on suhted sassi läinud, siis palu andeks. Süüdistamine ja oma vigade õigustamine ei lähenda kedagi. Ükskõik, kui kaugele Jumalast või sügavale pattu laps on langenud, olgu talle koduuks alati avatud. Anna talle võimalus tulla lõuna- või õhtusöögilauda koos oma sõpradega. See annab võimaluse näidata välja Jumala armastust, tunnistada neile või palvetada nende vajaduste eest.

Mida lapsed soovitaksid teistele lastele, et nad püsiksid Jeesusega ühel lainel?

Eliisabet (10 a): Igal õhtul ja ka hommikul leian selle aja, et Jumalaga olla. Mõnikord teen väikese palve, kuid teinekord leian aega, et rääkida Jumalaga, avada täielikult Talle oma süda ning loen Piiblit. Isegi koolis või koolist koju tulles tekib võimalusi, mil saan suunata oma tähelepanu Jeesusele. Kui tähelepanu on Jeesusel, siis kiusatused ei saa sind puutuda. See, kuidas ma kõige lähedasemalt Jumalaga koos olen, on lauldes Talle oma südamest tulevate sõnadega.

Hanna-Grete (13 a): Jeesusega tuleks aega veeta, Piiblit lugeda ja palvetada. Jeesus tahab meiega koos olla ja kui me Talle oma rõõmud ja mured oleme ära rääkinud, soovib Ta meid ka aidata. Rasketes olukordades ja kiusatuses on alati hea küsida Jumala abi. Eelkõige tuleks Jeesust armastada ja Temaga aega veeta.

Maria (8 a): On vaja palvetada ja Jumalaga koos olla! ●

Ootamatu teekond esoteerikast Jeesuseni

Inimlikult näib täiesti võimatu, et inimene leiab Jeesuse, kui ta ise on sukeldunud sügavale uue vaimsuse praktikasse. Veel enam olukorras, kus puuduvad kokkupuuted kristlaste või kogudustega. Kuidas on võimalik tulla esoteerikast Jeesuse juurde sellises olukorras? Oma lugu jagab Johanna Saarmäe, kes alles mõned aastad tagasi pidas Jeesuse järgimist viimaseks ja kõige igavamaks valikuks.

Johanna Saarmäed intervjueris
Annika Kuusk.

Oled pärit mittekristlikust perest, kuid üsna varakult hakkas sind köitma vaimne maailm. Missugused olid sinu esimesed kokkupuuted sellega?

Minu kodune raamaturiik oli täis spirituaalse ja vaimsete mõjutustega kirjandust. Juba kooliealisena tõmbasin aeg-ajalt sealt täiesti juhuslikult raamatuid välja ja hakkasin neid lugema. Meelde on jäänud Urantia raamatute kogumik (vaimne, religioosne ja esoteeriline raamat, mis on väidetavalt loodud kanaldamise teel aastatel 1924–1955 USAs), raamat reiki tervenemisest, astroloogia- ning numeroloogiakirjandus, budistlik, hinduistlik ja tantristlik õpetus kui ka eestimaine kirjandus Luule Viilmalt. Kodus toimusid vahel ka esoteerikute, meditatsiooni ja astraalprojekteerimise praktiseerijate kogunemised ja mäletan ka lapsena nõidade juures raviseans-

sidel käimist. Mäletan veel, et seinal rippus aastaid hindu jumala Šiva poster.

Missuguste vaimsete praktikateni jõudsid? Miks need tundusid head?

Keskkooli lõpuks olid mul juba täitsa korralikud teoreetilised esoteerilised teadmised ja põhiline, mille kodust kaasa võtsin, oli usk sellesse, et oleme ise oma reaalsuse täielikud loojad ehk „väikesed jumalad”, kes oma mõtetejõuga suudavad ise kõike kontrollida. Mind saatis aastaid tugev usk külgetõmbeseadusesse, mida praktiseerisin põhiliselt visualiseerimise ja afirmatsioonide kaudu. Mind paelus tugevalt ka astroloogia ja erinevate vaimolendite kanaldamisega seotu. Uurisinnukalt ka alternatiivse meditsiini kohta (kuidas ennast ise tervendada) ja mind kütkestasid tugevalt igasugused vandenõuteooriad. See maailm polnud mitte ainult äärmiselt põnev, aga mul oli sisimas alati väga võimas tung aru saada ja mõista, mis on elu tuum ja mõte. Mind ei paelunud kunagi pinnapealsed asjad elus ja spirituaalsuse uurimine tõi teatud eesmärgi ja

naudingut igapäevaelu. Lisaks oli soov ennast ja teisi aidata ning elada üleüldiselt paremat elu. Mäletan, et tihti mõtisklesin selle üle, et elu ei saa lihtsalt olla see, mis ta on. Peab ju ometigi mingi tähendusrikkam põhjus olema meie eksistentsil siin maailmas!

Missugune oli sinu arvamus kristlastest? Mille põhjal see kujunes?

Kui täiesti aus olla, siis võib öelda, et olin lausa antikristlane. Mulle ei mahtunud pähe, et keegi ikka veel usub seda aegunud ja „mas-side kontrollimiseks välja mõeldud jura”. Olin tugevalt skeptiline kõikide religioonide suhtes, aga elades aastaid tagasi Lähis-Idas, tundus isegi islam mõistlikum ja praktilisem kui kristlus. Kristlus oli minu jaoks kõige viimane ja kõige igavam vaimsuse väljendus ja mul oli täielik trots ja vastumeelsus selle suhtes. Ma ei puutunud oma elus kokku paljude kristlastega, kes oleksid mulle suutnud lahti seletada oma usu põhituuma. Minu jaoks olid kristlased, nagu ka teiste uskumuste esindajad, ajupestud ja mitte väga avatud hoiakuga inimesed, kellest ma midagi väga ei teadnud ja ei tahtnudki teada.

Kui kaua andis see elustiil sulle heaolutunnet ning mis hetkel hakkasid märkama, et midagi on väga valesti?

Ma tulin usule alles 32-aastaselt ehk siis olin elanud vale vaimsuse all põhimõtteliselt terve oma senise elu. Tasapisi märkas, et midagi on justkui väga valesti, kui hakkasin tõsisemalt ja pühendunumalt praktiseerima õpitut – kristallireikiga tervendamata, ise vaimolendeid kanaldamata, teiste omasuguste spiritualistidega kohtuma ja hauduma plaani, kuidas pöörata oma armastus esoteerika vastu äriks ja sisetulekuallikaks.

Mida rohkem ma pühendusin spirituaalsusele, seda rohkem läks mu enesetunne kehvemaks, kuni depressiooni ja suitsiidsete mõteteni välja.

Mul oli selline tunne, et minu ümber on mingisugune nähtamatu maailm, mida ma ei adu ja millest ma aru ei saa, sest kuidas on see muidu võimalik, et ma tegelen „õige asjaga”, aga enesetunne ja motivatsioon käib täiesti alla. Sain väga hästi aru, et midagi on kuskil väga valesti läinud ja mingid vaimsed seaduspärasused ei tööta nii, nagu peaksid.

Kuidas leidsid tee tõelise Jumalani ja kohtusid isiklikult Jeesusega, kui sinu ümber polnud kristlasi?

2010. aastal, kaheksa aastat enne, kui ma lõplikult päästele tulin, kogesin närvivapustust, mille kirjeldamiseks on vähe sõnu, aga ma tundsin, justkui oleksin mõistust kaotamas.

Tagantjärele vaadates saan aru, et olin tugeva vaimse rünnaku all. Kui asi läks juba väga hulluks ja tundsin, et mind lahutab vaid paar sekundit hulluks minemisest, ilmus Jeesus mu ette. Ta tuli justkui selle vaimse rünnaku ja minu vahele. Ta ei rääkinud midagi, aga vaatas mulle sügavalt silma ja Tema pilgul oli tervendav ja rahustav jõud. Jäin magama ja hommikul

ärgates oli justkui imeväel kogu vaev ja raskus mu õlult pühitud.

Ma teadsin, et midagi väga erilist oli toimunud – Jeesus oli mind päästnud ja tervendanud, aga ma ei tundnud Teda veel üldse ja olin tollal väga tugevalt kinni oma New Age'i uskumustes, mis ei lasknud mul usule tulla. Jumal õnneks ei andnud alla ja kaheksa aastat hiljem sain uue võimaluse, kui lõpuks suurema pildi kokku panin.

Lõpliku tee Jumala juurde leidsin siis, kui asjad läksid ikka juba väga halvaks. Ausalt, ma ei otsinud Jumalat või Jeesust ja ei oleks osanud ka seda teha, sest ma olin niivõrd pimestatud valevaimsusest. Minu jaoks olid mõistet, nagu „palvetamine” või „kirikus käimine”, täiesti utoopilised. Enne seda päeva, kui usule tulin, oli Jumal hakanud mu vaimu silmi ja kõrvu avama erinevate kanalite kaudu. Sellest võiks eraldi raamatu kirjutada, aga lühidalt öeldes sattusin väga kummaliste kanalite kaudu kristlike tunnistuste peale, kus endised vaimsete praktikate järgijad, nagu ma ise, olid leidnud Jumala läbi Jeesuse ja tulnud usule.

Lisaks hakkas Jumal mulle avama esoteerilise maailma tumedamat külge läbi inimeste, kes oleksid pidanud endas kandma kõike seda „valgust ja armastust”, millest nad rääkisid ja mida promosid, aga mida nende enda elus polnud grammivõrdki. Ma olin tunnistajaks ka kahele eraldiseisvale intsidendile, kus kurjad vaimud ilmutasid end läbi inimeste. Ma hakkasin läbi nägema sellest illusioonist, mida hingevaenlane oli pununud, pimestamaks mind võltsvaimsuse kaudu. Ma sain aru, et see pole normaalne, kui mu praktiseeritud vaimsus toob esile depressiivseid ja suitsiidseid mõtteid.

Ma ei tulnud usule, põikpäine ja tugevalt mõjutatud valevaimsusest, nagu ma olin, tänu sellele, et keegi evangeliseeris mind või mingi kogudus mind mõjutas. Sel päeval, kui võtsin Jumala vastu, rääkis Ta minuga otse ja konkreetselt. Ta ütles, et mida ma näen ja kogen ühe konkreetse inimese kaudu, on deemonlik manifestatsioon ja ma peaksin palvetama selle inimese eest. Lisaks ütles Jumal, et ma läheksin ja hakkaksin Piiblit lugema, mis on Jumala elav Sõna, sest seal peitub tõeline tõde. Pärast seda, kui Jumal oli mind kõnetanud, läksingi koju, hakkasin palvetama nii hästi või

halvasti, kuidas oskasin. Ma leidsin laste Piibli, mille olemasolu olin täiesti unustanud, kuid hakkasin seda uuesti algusest lugema. Selle sama päeva õhtul olin võtnud vastu usu ja lihtsalt teadsin iga rakuga oma kehas, et Piibli Jumal on see üks ja ainuõige Jumal ja Jeesus on Tema poeg ning Piibel on Jumala Sõna. Minu sisse tuli üleloomulik rahu ja ma teadsin, et midagi väga erilist on juhtunud – olin lõpuks leidnud Jumala, keda olin terve oma elu otsinud valedest kohtadest. See kõik oli üks üleloomulik ja imelise Jumala plaani täitumine ja minu asi oli Ta lihtsalt vastu võtta ja mitte ära lükata.

Mis muutus siis, kui said Jeesuse järgijaks? Missugune on suurim erinevus New Age'i ja Jeesuse järgijana?

Põhiline muutus oli hingerahu ja hingeline rõõm tõelise Jumala tundmisest ning isiklikust suhtest Temaga. Enne oli pidev otsing ja kuhugi kaugustesse ulatuva ja ebamäärase "kõrgema jõu" poole pöördumine, kelleni jõudmiseks ja tundma õppimiseks oleks pidanud enne aastaid mediteerima ja erinevaid vaimseid praktikaid kasutama. Tuli ka tõe ja vale äratundmine ja eristamine. Olin terve elu elanud, arvates, et tõde on subjektiivne ja kõigi jaoks tähendab see midagi erinevat, olenevalt nende taustast, kogemustest või miks ka mitte eelistustest. Lisaks hakkas kaduma igasuguste isiklike ambitsioonide väljaelamise tahe. Olen olnud elus ümbritsetud paljudest edukatest ja ambitsioonikatest inimestest ja tundsin ka enne tugevat janu pürgida edukuse poole ja saavutada oma elus midagi, mis maailmale korda läheb. Pärast usuletulekut on see saavutusvajadus asendunud Jumala teenimise vajadusega ehk siis minu isiklikud tahtmised, soovid ja ambitsioonid on iseenesest tagaplaanile haihtunud.

Tänapäeval eksisteerib palju kirjandust, filme, muusikat, teenuseid (teraapiad) kui ka tooteid (kristallid, ehted, kodusisustus), mis kannavad edasi konkreetset vaimsust ning võivad reaalselt inimesi mõjutada. Kuidas ära tunda, mis on deemonlik?

Ma isiklikult järgiksin põhimõtet, et parem karta, kui kahetseda. Muidugi ei ole kõik ilmalik automaatselt deemonlik, aga mõned asjad või teenused on selgemalt valevaimsu-

sega seotud kui teised. Et asjata riski mitte võtta, siis soovitaksin tarbida vaid kristlikku meelelahutust (filmid, muusika) ja mitte tuua välisriikidest suveniire, mis võivad olla seotud sealse religiooni või uskumustega. Mis puudutab kristalle, siis mul endal on olnud tõsised debatil sellel teemal. Jah, Jumal on loonud kõik kivimid, mis tulevad maa seest ja iseenesest pole neil midagi viga, aga paraku on enamik kristallidest ja poolvääris kividest tehtud ehted pärit esoteerikapoodidest, mis on täis deemonlikku mõju ja millele on omistatud teatud omadused ehk teisisõnu ära nõiutud (tervendavad kivid; armastust külgetõmbavad kivid; kolmandat silma avavad kivid jne).

Miskipärast ei näe haritud lääne inimesed eriti seoseid idamaiste praktikate (nt jooga, meditatsioon) ja vaimumaailma vahel. Aga näiteks inimesed Aafrikas on väga teadlikud sellest, et vaimne maailm on väga reaalne. Mis on sinu hinnangul kõige salakavalamad asjad, mis inimesi kaasa haaravad, nii et nad selle vaimset seost üldse ei märka?

Oh, neid on nii palju! Jooga ja meditatsioon on tõepoolest suure populaarsuse saavutanud viimase paarikümne aastaga. Kindlasti pole jooga vaid süütud venitusarjutused, vaid vaimset ka uste ja akende avamine hinduistlike vaimude mõjule sinu elus. Iga poos on pühendatud mingile jumalusele või printsiibile hinduismis. Praktiseerides taolisi asju, anname vaimumaailmas loa ka nende tegevustega seotud vaimsusel enda elus toimetama hakata. Meditatsioone on palju erinevaid ja ka ingliskeelne Piibel räägib „Jumala Sõnal mediteerimisest”. Siinkohal tuleks defineerida, millise meditatsiooniga täpsemalt on tegu. Jällegi soovitaksin igasugustest idamaade filosoofiatest või enda ülendamisel põhinevatest meditatsioonidest hoiduda.

Üks vaimne praktika, mis on hakanud viimasel ajal aina enam populaarsust koguma, on breathwork ehk maakeeli vabastav hinga-

mine. Seda promotakse süütu hingamistehnika, mis aitab lõõgastuda ja koguni hingelistest traumadest lahti saada, kuid see võib lõppeda päris kurvalt. Selle taga on tihtilugu deemonlik manifestatsioon läbi inimese keha (hakatakse imelikult häälitsema ja keha hakkab kontrollimatult liikuma), lisaks võib see ka lõppeda füüsilise surmaga. Neid juhtumeid pole kahjuks vähe, kui saadakse nn hapnikumürgitus, mille tagajärjeks on ajukahjustus või koguni surm.

Ka süütuna näiva horoskoobi lugemine ajalehest võib avada vaimumaailmas teatud ukse, mis peaks jääma suletuks. Kõik asjad ja tegevused, mis viivad fookuse ära Jumalalt, peaksid olema usklikule taunitavad. Lugesdes horoskoopi, otsime tuge ja arusaamist väljaspool Jumalat ja see ei saa hästi lõppeda. Selle asemel, et palvetada ja lugeda elavat Jumala Sõna, otsime vastuseid, lohutust või abi millestki muust ja jätame Jumala kõrvale.

Mis on sinu sõnum neile, kes täna veel otsivad rõõmu ja rahu deemonlikest praktikatest?

Minu soovitus oleks võimalikult palju vadata, kuulata või lugeda tunnistusi inimestelt, kes on Jumala leidnud ja need praktikad maha jätanud ning kes seletavad lahti, miks nad seda tegid. Näiteks kui keegi tegeleb joogaga ja ei näe selles midagi halba, siis on inimesi, kelle elus on see tekitanud palju tõsisemaid tagajärgi ning seetõttu on nad joogast täielikult loobunud ning hoiatavad ka teisi just sellega kaasnevate vaimsete ohtude eest. Õnneks on nüüdisajal YouTube täis tuhandeid tunnistusi. Tihti peale jätavad sellised vaimsed praktikad alguses hea mulje ja tundub, nagu nad töötaksid meie hüvanguks, aga päris kiiresti suund muutub ja vale vaimsus tõmbab meid üha sügavamale kiiva ning märkamatuks lähevad asjad hoopis veel rohkem allamäge pärast näilist edu. Teiseks, soovitan nii usklikel kui ka mitteusklikel palves juhatust küsida. Las Jumal paljastab lõpliku tõe, kui ei olda kindlad millegi suhtes. Siiras palve saab alati vastuse! ●

Saate-soovitused:

Saatesari „Kui valgus on hoopis pimedus”, „Tänapäeva ebajumalad” ja „Jumala jooksutüdrukud” (230. osa Johanna Saarmäega).

Taevas TV7-l on hetkel 500 annetajat, kuid töö jätkamiseks vajame kokku 1000 annetajat. Enim vajame tegevuse jätkamiseks püsitoetusi, mida saad vormistada internetipangas.

SINU TOETUS MUUDAB ELUSID!

Taevas TV7 tegutseb riigis, kus elavast Jumalast teatakse väga vähe. Sinu toetus aitab jätkata seda muuta! Aita toota uusi saateid ja suurendada kristliku meedia nähtavust!

KUIDAS ANNETADA?

Taevas TV7 Kristlik Ühing MTÜ
SWEDBANK: EE052200221048388411
LHV: EE747700771004169153

Annetustelefonile helistades annetat 10 eurot (kuula kõne lõpuni).

Oleviste Effataa koor.

Suurim vaimulik *ärkamine* Nõukogude Liidu ajaloos

Autor: Allan Kroll

Vaatamata ateistlikule ja usuvaenulikule võimule hakkas Oleviste koguduse liikmete palvekoosolekutest arenema 1960-ndate lõpus vaimulik ärkamine, mille mõju tunneme tänaseni mitte üksnes Eestis, vaid ka teistes endistes NSVLi riikides. Kuidas säärane liikumine kujunes ja mis oli selle eripära?

Sügaval nõukogude okupatsiooni ajal, mil vähesed sõandasid unistada vabadusest, leidis Tallinna Oleviste kirikus aset suurim vaimulik ärkamine NSV Liidu ajaloos. Erinevatest liiduvabariikidest, mis tol ajal hõlmasid tervelt 1/6 planeedist, tuli Oleviste kirikusse tuhandeid inimesi selleks, et saada kokku elava Jumalaga ja kogeda Tema tervendavat väge. Oli puhkenud ärkamine, mida nimetatakse Effataa ärkamiseks (teenistustel teeninud Effataa ülistuskoori nime järgi).

Oleviste EKB kogudus rajati nõukogude võimu initsiatiivil aastal 1950. Vastrajatud kogudusse kuulus 1923 liiget. Selleks liideti kokku kaheksa Tallinna vabakogudust: Immaanueli Evangeeliumi Kristlaste Vabakogudus, Eelimi Nelipühikogudus, Allika Baptistikogudus, Saaroni Baptisti Kogudus, Karmeli Evangeeliumi Kristlaste Vabakogudus, Siioni Evangeeliumi Kristlaste Vabakogudus, Priikogudus ja Iru Betaania Baptisti Kogudus. Nõu-

kogude võimu poolt sunniviisiliselt loodud kogudusest sai mõnikümend aastat hiljem võimsa vaimuliku ärkamise kasvulava.

Ärkamine tegi aastate jooksul läbi märkimisväärse arengu. Selle esimeses faasis (1968. aastal) oli tegemist palveäratusega Oleviste koguduse noorte abieluinimeste seas. Hakati koos käima ja Jumalat otsima Rein ja Haljand Uuemõisa kodus Tallinnas Veduri tänaval. Palvetajad olid tavalised koguduseliikmed, mitte pastorid või diakonid. Palve oli kogu liikumist iseloomustavaks teguriks terve ärkamisaja jooksul. Palveäratuse juures mängis tähtsat rolli lihtne ja alandlik Soome Vabakiriku mees Pauli Järvalainen. Mees oli Eestisse tulnud Viru hotelli ehitama ja töötas seal elektrikuna. Teda kutsuti Uuemõisade koju kõnelema. Lihtsa elektriku sõnumi ja palve tagajärjel said mitmed Jumala Vaimuga täidetud ning janu Jumala järele kasvas.

Samal aastal alustati Oleviste

kiriku käärkambris pastor Oskar Olviku eestvedamisel nn ansambli-õhtutega, mille eesmärgiks oli kuulutada evangeeliumi koguduse koori liikmete uskmatautele tuttavatele ja sugulastele. Koosolekud kujunesid nii populaarseks, et peagi oli vaja need ümber kolida kiriku Maarja kabelisse. Sel ajal sai ansambel ka nime, Effataa, mille järgi tunnevad paljud kristlased Eestimaal kogu seda ärkamist. Peagi oli liikumine paisunud nii suureks, et ka Maarja kabelis polnud enam võimalik koosolekuid korraldada, mistõttu hakati Effataa õhtuid korraldama Oleviste kiriku suures saalis. Selleks ajaks oli liikumine muutunud akadeemilise maiguga ansambliõhtutest karismaatiliseks noorteliikumiseks.

Soome usklike kaudu jõudis Olevistesse karismaatiline õpetus Püha Vaimuga ristimisest ja ihulikust tervenemisest. Karismaatiline spiritualiteet oli Effataa liikumist kõige paremini iseloomustav tegur ärkamise vaimulikult kõige intensiivse-

mal perioodil (1977-1980). Aastal 1977 alanud „kukkumisliikumine” oli tol ajal nii sensatsiooniline, et tõmbas ligi usklikke üle kogu Eesti NSV. Eestipalve ajal langesid paljud inimesed maha, otsekui oleks nad jalust niidetud. Nõndanimetatud kukkumisliikumise kasvas välja võimas tervendusliikumine, mida paljud tänapäeval vene ärkamiseks nimetavad. Esimesed grupid teistest liiduvabariikidest saabusid Olevistesse aastal 1977 või 1978. Hiljem tuli Olevistesse juba tuhandeid inimesi üle kogu NSV Liidu, et saada terveks või vabaks deemonlikest sidumistest. Paljud leidsid just seal elumuutva suhte Jeesusega.

Oleviste kiriku Maarja kabelis olnud karkude ja keppide hunnik oli tunnistuseks Jumala väest ja armust. Palve peale said terveks kur-

did, pimedad, halvatud, südamehai-
ged ja kõikvõimalike
muude ihuhädade
all kannatavad inime-
sed. Aeti välja ka kurje
vaime. Inimesed või-
sid oma silmaga näha,
et Jeesus on seesama
eile, täna ja igavesti
(Hb 13:8).

Äratusliikumine oli pikka aega olnud pinnuks silmas nõukogude võimule ning pärast 1980. aasta olümpiamänge esitati Effataa töö juhtidele ultimaatum. Kui viimased venekeelset tööd ei lõpeta, siis võetakse neil kirik käest ära. 2. novembril 1980 otsustas koguduse nõukogu venekeelne töö kirikus lõpetada. Ärkamise eestvedajate hinnangul oli see Effataa ärkamise hääbumise algus. Ärkamine ei lõppenud kohe, vaid hääbus järk-järgult. Effataa tööga seotud inimesed kandsid ärkamise vaimsust ja sõnumit edasi paljudesse teistesse Eesti NSV piirkondadesse ning ka tolleaegse NSV Liidu vabariikidesse. Ärkamise järellainetus kestis mõnda aega edasi kodugruppides, mida oli võimudel raskem kontrollida. Selle vaimulikuks eestvedajaks oli Rein Uuemõis, kuid lisaks temale olid selle mõjukamateks juhtideks ka Haljand Uuemõis, Udo Veevo, Aleksander Popov ja Karl Reinaru luteri kirikust. Peale nende „tippujuhtide“ olid selle töö aktivistideks Effataa koori lauljad ning eestpalvetajad ja kodugruppide juhid. Ärkamise eestvedajate teoloogilised mõjutused pärinesid peamiselt Soomest. Niilo Ylivaino ja Tapio Nousiainen mõjutasid liikumise teoloogiat kõige rohkem, kuid nn täisevangeelne õpetus jõudis Effataa töötajate sekka ka lihtsate soomlastest usklikte kaudu. Samuti oli suur mõju vastavasisulisel kirjandusel. Läbivaks sõnumiks Effataa juhtide õpetuses oli täielik pühendumine Jumalale.

Effataa ärkamine põhjustas hulgaliselt konflikte nõukogude võimuga, kuna vaimuilmingud olid ateistidest võimukandjate silmis

liiga äärmuslikud. Samuti häiris nõukogude võimu fakt, et liikumine tõmbas ligi noori. Effataa töö tekitas konflikte ka Oleviste koguduses ja EKB Liidus. Põhilisteks tüliküsimusteks olid noorte muusika ja vaimuilmingud.

Effataa töötajate seas valitses alguses küll üksmeel, kuid seegi hakkas hiljem murenema. Mitmed liikumise töötajad eemaldusid sellest erinevatel põhjustel, kuid töötajate põhituumikus sel ajal lõhenemist ei tekkinud. Effataa ärkamisel olid otsesed seosed ka Sela (metodisti kirikus loodud ansambel) liikumisega Tallinna EMK koguduses. Kahte liikumist sidus peamiselt mõlema noortepärane ja karismaatiline spiritualiteet ning omavahelised kontaktid osavõtjate vahel. Kuigi Effataa ärkamine polnud otseselt noorteärkamine, andis see suure tõuke noortetööle kirikus. Oleviste kiriku noortetöö sai eeskujuks paljudele teistele Eesti NSV kogudustele. Effataa koori muusika oli oma aja kohta uuenduslik ning sillutas teed tänapäevasele ülistusmuusikale Eestimaal.

Vaimulik järeltöö vastpöörnutega oli üks ärkamise nõrgemaid aspekte, kuid Effataa töötajad nägid vaeva selle nimel, et usule tulnud inimesed saaksid ka kogudusega liidetud. Kuigi paljud Effataa ärkamises pöördunud inimesed lahkusid Oleviste kogudusest, võib tänapäeval mitmetes Eestimaa kogudustes kohata inimesi, kes tulid usule just selle ärkamise kaudu.

Effataa ärkamise aeg oli paljudele inimestele vaimuliku uuenduse aeg. Väga paljud tunnistavad, et see aeg on jätnud nende ellu kustumatu jälje. Eriline igatsus Jumala ligiolu ja väe järele oli ärkamises osalenute kaubamärgiks. Effataa ärkamine on ilmselt olnud karismaatilise spiritualiteedi suurimaks mõjutajaks Eestis. Tänapäevalgi olen kohunud inimestega Ukrainast, Valgevenest või Venemaalt, kelle usuline äratus või ihulik tervenemine leidis aset Oleviste kirikus, Effataa ärkamise ajal. Jumal on töötanud valada viimseil päevil oma Vaimu kõigi inimeste peale. Palugem, et Jumal teeks seda ka meie kodumaal! ●

Pastor Rein Uuemõis Oleviste kirikus jutlustamas.

Raamatu- soovitus:

„Azusa – mis toimus Azusa ärkamises?“ räägib aastatel 1906-1909 toimunud Azusa tänava ärkamisest Los Angeleses, autor Mauri Vilponen. Raamatut saab osta TV7 e-poest.

Oleviste Effataa koor.

Mitmed inimesed jätsid pärast tervenemisi maha kargud ja ratastoolid.

Pastor Ülo Niinemäed intervjueris Annika Kuusk.

„Jeesuse jalajälgedes
kõndides ei ole sa
enam kunagi endine,“
kinnitab Tallinna
Oleviste koguduse
karismaatiline
pastor-evangelist
Ülo Niinemägi,
kellel on Püha Maal
olnud mitmeid
liigutavaid kogemusi.
Vestlesime israeli
olulisusest, võimsatest
kogemustest ja
75. aastapäeva
sündmustest.

Minu suurem huvi Iisraeli vastu sai alguse päris minu usuolu algusaastail, nooruses, kui olin pikajuukselise hipina tulnud Jumala teele, saanud ristitud ja Oleviste koguduse liikmeks. Ühel suvisel vabaõhu koosviibimisel 1970-ndate esimeses pooles rääkisid meile äsja Soomet külastada saanud Oleviste koguduse liikmed Taimi ja Hillar Vanaselja erakordsest sõnumist, mida nad kuulsid Hollandist pärit prohvet William van der Hovenilt. Ta andis Soome rahvale erakordse kaheosalise prohvetearustuse Jumala Sõna põhjal kuulutades, et Jumal õnnistab ja kannab tulevikus raskustest läbi need, kes õnnistavad Jumala äravalitud rahvast ja soovivad nendele head. Tundsin, et seda peaks iga kristlane päikese all tegema ja seda hakkas minagi sellest päevast

Kui olin palvetamas Tom Hessi kõigi rahvaste palvemajas – seal ma ka ööbisin -, tõusin ühel hommikul vara, et külastada Jeesuse risti-
löömise ja hukkamispaika Kolgatal. Risti oletatavale kohale oli kaljuseinale kinnitatud raudarmatuurist suurte vahedega sõrestik, mis oli kaljuseinast mõned kümned senti-
meetrid eemal, ometi nõnda, et ma

Nad on Jumala valitud rahvas, kelle Jumal võttis ja tõi kättpidi välja Egiptuse orjusest, et viia nad maa-

Kogu maailma kristlastel on üks suur unistus – külastada vähemalt kordki seda maad, kus nende Issand sündis, elas, tegi oma imesid, löödi risti, maeti, äratati surnuist üles ja võeti üles taevasse ja kuhu Ta töö- tuse järgi tagasi tuleb. Meil, krist- lastel, on Jeesusega väga eriline osadus. Külastades neid autent- seid kohti, nagu sünnikirik, mäe- jutluse mägi, Ketsemani aed, Kol- gata ja Õlimägi, ma tunnen, kui- das armastus ja hoolimine Jeesuse ja Tema rahva vastu üksnes kas- vab. Kõndides Jeesuse jalajälge- des ja pühades paikades, ei ole sa enam kunagi endine.

Need algasid 1993. aastal, kui rajasime Andres Vösuga teletornis Jeruusalemma Rahvusvahelise Kristliku Suursaatkonna Eesti osakonna. Pärast Andres Vösu surma võttis selle olulise Iisraeli töö üle tema noorem vend Peeter, kes on olnud selles väga ustav ja hoolas. Juba aastaid on meil Olevistes iga kuu esimesel pühapäeva õhtul kell 17.00 peetud Iisraeli õhtuid (v.a. mõned suvekuud). Hiljuti mais toimus Iisraeli riigi 75. sünnipäevale pühendatud pidulik jumalateenistus Oleviste kirikus. Osalesid võrratud muusikud, jagati häid sõnumeid Iisraeli kohta. Olen väga rõõmus, et Iisraeli 75. sünnipäeva õhtu tähistamine Oleviste kirikus oli suursugune ja väärikas. Palju õnne Iisraelile 75. sünnipäevaks! Mazel tov Medinat Israel! Ma olen nii rõõmus, et on kirik, kus peaaegu iga kuu toimuvad Iisraeli õhtud ning ka alati pikalt ja pühendunult palvetatakse Iisraeli maa ja rahva eest ja palutakse rahu Suure Kuninga linnale Jeruusalemmale. Kutsun teid kõiki seal osalema! Rahu sulle, Suure Kuninga linn Jeruusalemm! ●

Saate-soovitus:

TV7 arhiivist lisraeli saated:
tv7.ee/iisrael

Jumalal on *parem plaan* sinu jaoks!

Pastor Janno Peensalu intervjuueeris Annika Kuusk.

Eestis on viimasel ajal palju tähelepanu saanud sooidentiteedi ja seksuaalsuse teema. Ühiskonnas näib olevat põhiline erimeelsus selles, kuidas homo- ja transseksuaalsuse kujunemist nähakse. Üha enam sisendatakse inimestele, et tegemist on paratamatusega, mida tuleks igakülgselt toetada. Teisalt on suur hulk inimesi üle maailma kogenud, kuidas Jumal on neile andnud totaalselt uue identiteedi, vabastanud senistest sundmõtetest ning kinkinud oma parima plaani. Mida nendest lugudest õppida?

Mida ütleksid neile, kes on veendunud, et gei ollakse sünnist saati ja see on paratamatus? Mis tõendab, et Jumal pole Loojana eksinud inimeste soo küsimuses?

Homo- ja transseksuaalsuse kujunemise ja päritolu kohta on püstitatud palju hüpoteese ja tehtud teaduslikke uuringuid. Lõplikke ja ühe-seid vastuseid pole teadus suutnud anda. Piibel aga õpetab, et Aadama pattulangemise patt rikkus ära inimloomuse ja Jumala algne „seadistus” on paigast ära. Eedeni aias näeme Looja originaalset mudelit – mees ja naine, kes moodustavad abieluühenduse, mille tulemusena sünnivad perekonda lapsed. Lisaks sellele olid nii mees kui naine mõlemad samal ajal Jumalaga isiklikus ja lähedases suhtes. Paraku inimene kuulas kuradi kiusatusi, tegi pattu ja see lõhkis suhte Jumalaga, patuloomus tungis inimesse ja inimese süda muutus kurjaks. Jeesus hiljem ütles, et meie ühiskond ei tee inimesi halvaks, vaid inimsüdamest lähtuv kurjus mõjutab meie kogukonda, kus elame. Ükski isa või ema pole pidanud õpetama oma lastele sõnakuulmatust, hirmu, himustamist, kadedust, valetamist, manipuleerimist või muid negatiivseid omadusi. Need saame kõik sünniga kaasa ehk teisisõnu, me pärime need Aadama patuloomuselt. See patu-

loomus toodab kõike seda, mis on Jumala standardite ja algse mudeli vastane, olgu see siis abielurikkumised, vargused, mõrvad, vägistamised, homoseksuaalsus jne. Patuloomus on kõigis inimestes. Paulus ütleb, et kõik on pattu teinud ja Jumala aust ilma. See, missugusel viisil patuloomus ennast ilmutab ja millised tahud sellest esile tulevad, on seotud meie kasvatus ja lapsepõlvkogemuste, keskkonna ja muude mõjudega. Homoseksuaalsus, nagu ka näiteks abielurikkumine või valetamine jms, on lihtsalt üks patuloomuse vili, mis inimese südamest välja kasvab.

Üks suurtest faktoritest, mis võib aga noort inimest kallutada homoseksuaalsusele, on tulemine isatust kodust või perest, kus polnud head isa. See ei tähenda, et isata kodudest tulevad üksnes homoseksuaalse kalduvusega lapsed. Statistika näitab, et lapsel, kes kasvab ilma isata, on kõrgem risk halvale teele minna paljudes eri suundades (The National Centre of Fathering, 2012). Ma ei eita, et on inimesi, kellel on kalduvus alkoholisõltuvuseks; teistel hasartmängusõltuvus. Keegi kolmas aga tunneb tõmmet samast soost inimese vastu. Ometi pole keegi sündinud alkohoolikuks või pornosõltlaseks ja lapsepilastajaks – me kõik oleme sündinud lihtsalt sarnase patuloomusega, mil-

les peitub potentsiaal igaks erinevaks patuks, mida on võimalik teha. Vastavalt Piiblile ei sünni aga keegi konkreetselt homo- või transseksuaaliks, vaid selline orientatsioon tekib muude faktorite tulemusena ja seda kasvatab inimese patuloomus. Hea uudis aga on see, et Jeesus Kristus saab muuta inimese patust loomust ja anda uue puhta südame, mis tahab heal meelel järgida Jumala standardeid.

Jumal lõi inimese meheks ja naiseks ning andis neile spetsiifilised sootunnused. Tema võttis endale õiguse määrata, kes milliste sootunnustega sünnib. Inimene, kes on segaduses oma soo suhtes, peab lihtsalt kontrollima oma „varustust” ja suguorganeid, mis Jumal talle andis. Need tõendavad, kellena ta pidi sündima! Ometi mõned noored on segaduses oma identiteedi suhtes. Nende tunnetega tuleb tegeleda ning psühholoogiline, vaimulik, hingehoidlik abi selleks on olemas, et aidata navigeerida paremini oma hinges, end mõista ning näha, kuidas teised tegurid on mänginud rolli inimese kujunemisel, aga inimene ei saa olla vales soost. Näiteks võib juhtuda, et mõni on pikki aastaid olnud sügavas depressioonis, mille tulemusena tekib tal mõte, et kuna ta tunneb end mõtetu ja eba-vajalikuna, siis järelikult ta ongi selline – me kõik teame, et see ei ole tõde. Tunded ei kajasta lõplikku ja piisavat tõde, millele rajada oma elu ja tulevik. Ma tean palju inimesi, kes on täna vanglas, kuna nad käitusid selle alusel, mida tundsid. Tunnetest ja asjaoludest on kõrgem see, mida Jumal sinu kohta ütleb. Inimesed võivad sind maha teha ja su päritolu ei pruugi olla lilleline, kuid see ei saa määrata seda, kes sa tegelikult oled.

Enamik inimesi ei näe vaimumaailma, kuid kristlastena oleme vahel tunnustajateks, et inimesi võivad nende enda teadmata mõjutada deemonlikud jõud. Miks on hingevaenlase üheks ründeobjektiks inimese identiteet ja armastus?

Deemonlikud jõud töötavad selleks,

et pimestada inimesi. Nad ei taha, et inimene näeks seda, kes ta tegelikult on, milline on Jumal ja missugune on Jumala eesmärk tema elu jaoks. Hingevaenlane püüab takistada inimest kokku saamast Jumalaga. Kui see ei õnnestu, üritab ta valede läbi hoida inimest eemal Jumala antud potentsiaalist. Kui inimene ei tunne oma Loojat, siis ta ka ei tea, kes ta on. Kui inimene ei tea, kes ta on, siis ta ei tea, kelleks ta võiks saada ehk missugune on tema elu eesmärk. Saatana eesmärk on suruda maha inimese potentsiaal, nii et ta elaks valede kütkes ja õnnetuna. Saatan püüab külvata inimesse valesid, et ta hakkaks uskuma ebaõigeid asju enda ja teiste kohta, oma abielu, enda missiooni ja eesmärgi kohta elus ning ka lõpuks Jumala kohta, jäädes seetõttu eemale Jumala parimast. Jumal aga teab meie elu eesmärgi ja räägib oma armastuses tõde meie elu kohta – isegi kui see, mida me hetkel kogeme, ei vasta sellele, mida Jumal meie kohta ütleb. Jumal ei pane asju paika meie hetkeolukorra põhjal, vaid Tal on meie elu jaoks valmistatud plaan.

New age'i ideede autor, organisatsiooni Lucis Trust looja Alice Bailey tunnistas, et kirjutas telepaatiliselt vaimolendite abiga 10-punktilise kava, mida uus vaimsus peab üle kogu maailma levitama. Üheks eesmärgiks oli kaotada kristlik abielu ning muuta homoseksuaalsus tavapäraseks elustiiliks. Kas näib, et see deemonlikest jõududest inspireeritud eesmärk ongi nüüdseks saavutatud?

New Age, nagu iga teine ideoloogia või filosoofia, mis tänapäeval maailmas ringleb, püüab leida aseainet ainsale Päästjale Jeesus Kristusele. Selliste valeõpetuste eest hoiatasid nii Jeesus ise kui ka kõik Uue Testamendi kirjutajad. Kindlasti tekitavad nad palju kahju ja neil on mingi mõju, kuid lõpuks aga ei saa Jumala plaani vastu mitte keegi ning lühiajalise rünnakuga ei saa Jumala igavikulist eesmärki nurjata. Perekond on olnud rünnaku all juba kaua aega ja tänapäeva liberaalsem ühiskond on

üha enam taganenud teada-tuntud põhialustest – sellele aitavad kaasa lobitöötajad, tänapäeva meedia jpt. Peamine põhjus, miks kurjus ühiskonnas vohab, on sellespärast, et head inimesed ei tee midagi, ja ei tõsta piisavalt häält. Seega meie kui kristlaskonna hääl ühiskonnas mängib rolli moraali ja väärtuste kujunemise suunas, ja lisaks sellele on meil Püha Vaimu vägi.

Mida teeks Jeesus, kui Ta külastaks geiparaadi? Kas Ta jagaks kõigile ainult tingimusteta armastust või kutsuks inimesi meeleparandusele?

Jeesus teeks ilmselt seda, mida Ta näeks Isa tegevat. See, kuidas Jeesus olukordadele ja inimestele reageeris, varieerus. Mõnda variseri Ta sõitles, teisele seletas pikalt öö pimeduses uuestisünni mõistet, mõnest kõndis mööda ja teisega veetis terve päeva kaevul. Ilmselt juhindus Jeesus inimeste südame hoiakust ja mitte tingimata sellest, mis pagunid inimesel õlal olid või millisena ta püüdis end näidata.

Võib kindlalt väita, et homo- ja transseksuaalsus pole Jumalale meelepärane. Piiblis on palju näiteid, mis Jumala tahet selle kohta ilmutavad. Seda arvestades oleks Jeesus ilmselt kutsunud neid inimesi meeleparandusele, aga kindlasti oleks Ta ilmutanud ka nende vastu Jumala armastust, et kutsuda neid käima teisel, paremal teel. Jeesus oleks näinud neid kui kadunud lambaid, kes on Jumalast eemal ja elavad pimeduses ega tea, et parem elu on üldse võimalik. Johannes ütleb oma evangeliumis, et Jeesus tuli, täis armu. Arm on midagi, mida Tal on palju – Ta on seda täis! Jeesus oleks jaganud seda armu iga patusega, olene-mata sellest, missuguses patus keegi parasjagu elab. Jällegi, nagu varem ütlesin, ei ole küsimus niivõrd patus, mida inimene harrastab, vaid patuloomuses, mis meid Jumalast lahutab ning ei lase tõelisel identiteedil esile tulla.

Oleme kutsutud armastama kõiki ja palvetama kõigi eest. Kas Jeesuse järgijatel

Erakogu

ja mitteusklikel on lihtsalt kardinaalselt erinev arusaam armastuse olemusest?

Me oleme kutsutud käima ja elama armastuses. Armastus aga ei tähenda, et me ei räägi tõe välja ega näita seda inimestele. Me oleme kutsutud rääkima tõe armastuses – armastus paneb meid rääkima tõe. Jumal armastab meid, seetõttu on Tal täielik õigus rääkida tõe meie ellu ja meie elu kohta. Sotsiaalmee- dia on täis kristlasi, kes ründavad üksteist tõdedega ja püüavad oma õigust kehtestada, sekkudes tühis- tesse vaidlustesse oma tõe nimel. Selline käitumine viib nad kaugele armastusest. Jeesus armastas inimesi siin maa peal, aga see ei takis- tanud Tal inimesi korrale kutsu- mast või olema nende vastu karm. Armastuses on ka karmust, mitte ainult õrnust. Jeesus sõitles uhkeid silmakirjalikke varisere, aga veetis terve päeva naisega, kellel oli viis abielu selja taga ja kes elas vabalt koos uue mehega. Jeesus ei varjanud tõe kummagi eest, aga Ta väljendas seda armu ja armastuse vaimu ning nendes, kes sellele tõe reageeri- sid, tekkis vajadus meelt parandada ja vaba olla. Armastus kindlasti ei ole passiivne. Me ei peaks vaatama pealt seda, kuidas maailm liigub hukatuse suunas ja hädaldama, kui hulluks ikka kõik on läinud. Armas- tus on aktiivne, see samastub oma armastatuga, on ohvrimeelne, tõe- meelne ja teinekord karm.

Kristlik kogukond ei ole osanud Jeesuse õpetusi võib-olla geidele piisavalt lõpuni mõistetavaks teha ja tulemuseks on olukord, kus LGBTQ inimesed tajuvad tõrjutust. Kuidas peaksime homoseksuaalseid inimesi võtma vastu kogudusse ja neid jüngerdama? Kuidas neile rääkida tõtt armastuses?

Meie missioon pole püüda inimesi muuta ning alles seejärel kutsuda neid väärilistena Jumala juurde, vaid kutsume nad Jeesuse juurde sellis- tena, nagu nad on, ja Jumal ise teeb oma töö. Meie esmane vastutus pole tähelepanu pöörata nende pahedele ja pattudele, ideoloogiatele ja harju- mustele, vaid viia nad kokku elu alli- kaga, Jeesuse Kristusega – ja Tema hakkab tegema imesid. Tema uus elujõud tõukab tasapisi välja vana

prahi, korruptiivse mõtlemise, hai- get saanud emotsioonid, kange- kaelse tahte ja ehitab need inime- sed üles, nii et nende elu muutub. See ei pruugi juhtuda üleöö. See võtab aega. Ma arvan, et peaksime vastu võtma igäihe, kes siiralt Jee- suse juurde tahab tulla.

Ma tunnen isiklikult nelja homoseksuaalset inimest, kes kogudusse tulles kohtusid Jeesusega ning elasid läbi uuestisünni. Nendest kolm on tänaseks täielikult heteroseksuaalsed, abielus, pereinimesed, neil on lapsed ja nad on õnnelikud. Neljas kahjuks lahkus igavikku, aga ka tema elus toimus drastiline muutus.

Kas me peaksime ütlema selgelt välja, et homoseksuaalsus on Piibli järgi patt? Absoluutselt. Kas see tähendab, et me ei luba enne inimestel koguduse teenistusi külas- tada, kuni nad pole täielikult vabad? Kindlasti mitte. Kuidas muidu saak- sid inimesed osa Jumala väest ja elujõust, mis aitaks neil muutuda ja võidelda vabaks vaenlase ahela- test? Me justkui ütleks sellega näi- teks ahjule: „Kui sa annad mulle sooja, olen ma valmis puid alla vis- kama.” Jumal tõi esmalt oma rahva välja Egiptusest ja siis hakkas tööle nende sees, et visata Egiptus välja nende seest.

Mõned inimesed arvavad, et homoseksuaalsus pole vastuolus Jumala tahtega seni, kuni seda ei toideta ja sellist elustiili ei viljeleta. Mida sa sellest seisukohast arvad?

Ma arvan, et Kristus suudab teha tõeliselt vabaks! Kas see tähendab, et see isik ei koge enam kiusatusi või teda ei valda tunded, mis mee- nutavad talle endist elu? Kindlasti mitte, vaid vana elustiiliga harju- nud inimene peab alati säilitama ettevaatlikkuse, pidades meeles,

et vaenlane püüab teda alati rün- nata sellega, mis töötab tema peal ka varem ehk ta peab teadvustama, et võib tunda „tõmmet” samasoo- liste vastu, nii nagu alkohoolik, kes on vabaks saanud, võib ikkagi tunda kiusatust pudeli järele, kuigi ta on Jumala elumuutvat väge kogenud ja oma elu Temale üle andnud.

Patt elab edasi meie lihas. Pau- lus on selle koha pealt väga selge, osutades, et meie lihameelsus annab meid kuradi kättesse silma- pilkselt ning rumal oleks arvata, et homoseksuaalse inimese mõtte- laad, emotsioonid ja hing puhas- tub üleöö. Me oleme kutsutud oma mõtlemist muutma Jumala sõnaga, ja see on eluaegne töö. Jeesus muu- tis meie südame ehk vaimu, meie töötame oma hinge kallal ja peame alati kontrollima oma lihameel- sust. Ma ei eita, et on inimesi, kes homoseksuaalina on pöördunud Jeesuse Kristuse poole ja elanud läbi sisemise muutuse, kuid tun- nevad periooditi tõmmet samast soost inimeste vastu. Tõmme ei tähenda, et ta on homoseksuaal, aga tal on nüüd vägi öelda ei kiu- satustele. Tõepoolest, kui heterosek- suaal peab talitsema end ja ütlema ei abielurikkumisele või hooramisele, siis peab ka uuestisündinud endine homoseksuaalne inimene teadlikult keelduma endistest kiusatustest ja rakendama enesekontrolli, millest Paulus räägib Galaatia kirja lõpus.

Leidub arvukalt tunnistusi selle kohta, et LGBTQ inimesed on pärast elavat kohtumist Jeesusega muutunud heteroseksuaalseks. Jeesusele on kõik võimalik! Miks sellistest lugudest nii vähe räägitakse?

Üks põhjus, miks võib-olla nendest vähem räägitakse, on sellepärast, et kui alkohoolik saab päästetud ja tunnistab sellest, siis inimesed kiidavad Jumalat selle muutuse eest. Kui endine homoseksuaal tunnis- tab oma olukorrast, siis osa inimesi endamisi mõtleb sellest, et kas ta ikka on tegelikult ka vabaks saanud. Ühiskonnal on raskusi vaadata neid teistsuguste silmadega, kui nad on harjunud. Üks noormees, kes meie koguduses andis oma elu Jumalale ja oli varem homoseksuaal, tunnis- tas tihti oma elumuutusest. Aga hil- jem tunnistas mulle, et kuigi ta oli tõelise muutuse oma elus läbi ela-

nud ja oma eluga seda tõestanud, tajus ta teiste inimeste viltuvaata- mist, mõistmatust, hülgamist ja tõr- jutust, mis jätsid temasse valusa jälje ja panid teda alateadlikult end kogu- dusest eraldama ja triivima tagasi vana elustiili suunas. Nii ei tohiks mitte kunagi olla.

Miks mõned pastorid nii Eestis kui ka mujal ikkagi soovivad samast soost inimesi laulatada? Missugusele Piibli kirjakohale nad tuginevad?

Iga tegevuse jaoks, mida inimene tahab teha, leiab ta kirjakoha, kui ta väga hoolikalt otsib. Selliste ini- meste silmis õigustab eesmärk vahendeid. Me elame kompro- missi ja segaduse ajastul. Paulus rää- kis samuti, et viimseil päevil tuleb raskeid aegu. Miks tulevad rasked ajad? Paulus vastas, öeldes: „... sest inimesed on siis ...,” ja luges üles negatiivsed omadused, iseloomu- jooned ja põhimõtted, mida inime- sed lõpuajal propageerivad. Kah- juks ei ole ka kogudus selle vastu alati immuunne ja mõningad pas- torid soovivad olla kaasaegsed ja teha seda, mis on maailmale mee- pärane. On suur vahe, kas me armas- tame ja tunneme kaasa patusele ja kadunud maailmale või õigustame nende käitumist. Üks tuntumaid kohti Piiblis, mille najal kristlased selliseid kompromisse endale ja teistele lubavad, on Taaveti ja Joo- natani sõprus. Piiblis on kirjas, et üks „armastas teist nagu oma hinge” ja Taaveti sõnul on „naiste armas- tusest imelisem su armastus minu vastu”. See räägib agaape lepingu- lisest armastusest, mitte erootili- sest armastusest, veel vähem sek- suaalsest armastusest. Mees võib oma sõbra vastu tunda unikaalset armastust, mis on teistsugune kui armastus oma naise vastu. Taaveti ja Joonatani vastastikune armastus ei asendanud oma naise armas- tamist – see oli lihtsalt armastus, mis on meeste vahel. Selles pol- nud midagi seksuaalset või tõm-

met samast soost inimese vastu – see on Piiblis väga selge.

Mis juhtub, kui ühiskond läheb Jumala loodud korra vastu?

Selle tulemuseks on korratus, sega- dus ja laostumine. Soodoma ja Gomorra on head näited sellest, milliseks oli muutunud sealne ühis- kond, missugused olid nende väär- tushinnangud ja eluviis ning mil- list vilja see kõik kandis. Kui Jumal poleks seda hävitanud, oleks see hävinenud iseenesest.

Mida ütleksid lõpetuseks neile, kes kogeavad segaseid tundeid seoses enda identiteediga?

Meil on elus mitmeid valikuid, aga meie sugu on valitud meie eest. Need sootunnused, millega oleme sündinud, tõestavad seda, mis soost me oleme mõeldud olema – meil võib olla periooditi segaseid tun- deid, aga see ei tähenda, et ini- mene peab muutma oma sugu, vaid muutma seda, kuidas ta enda peale vaatab. Vaja võib minna sisemist ter- venemist, teraapiat, kindlasti Jumala sõna ja Püha Vaimu väge. Depres- sioonis inimene võib haiguse ajal tunda, et teda pole siia ilma vaja ja et ta on nii üksik ning kõik on lootusetu. Nende emotsioonide valguses on kõik ümbritsev tema jaoks ainus tõe. Hiljem, tervene- des, ta avastab, et tegelikult on või- malik tunda ka teistsuguseid tun- deid ja nüüd ta imestab endiste tun- nete üle. Ära mitte kunagi tee otsu- seid lühiajaliste asjaolude valguses! Ära hinda filmi ühe stseeni alusel, vaid vaata filmi lõpuni, sest siis saad teada, mis oli filmi tõeline mõte! Ära anna alla, vaid võitle edasi! Jumala käes on vastus, mis puudutab sinu elu. ●

Kasutatud allikad:
The National Centre of Fathers (2012). The Consequences of Father- lessness. Kuvatud veebilehel: <https://fathers.com/the-consequences-of-fatherlessness/> (20.06.23)

Saate- soovitus:

Saatesari „Küsimärk” (10. osa) teemal „Mees või naine?”

PARIMAD KINGITUSED E-POEST!

- VAIMULIK KIRJANDUS
- SÜDAMLIKUD LASTERAAMATUD
- ERILISED MEENED JA RIIDED
- CD-D JA DVD-D

IGA OSTUGA TOETAD KANALI TÖÖD!

 pood.tv7.ee

TAEVAS

Laadi alla uuenenud mobiilirakendus!

Hanna Rebeka Leinštrep

Etakogu

Sooidentiteedikriisist on VÄLJAPÄÄS

Tunnistust jagas Laura Usin.

Teismelisena läksin läbi sooidentiteedi kriisist, mis algas kohe, kui hakkasin ennast tajuma ehk kui mul tekkis identiteet (umbes 11-12-aastaselt). Algselt olid need küll seotud minu teiste aspektidega – välimus (kaal, soeng, riided, riietumisstiil jms), sotsiaalsed suhted (mul oli raske leida mõttekaaslaseid ja sõpru) ja hobid (olin suur Jaapani-armastaja). Ma polnud eriti populaarne poiste seas ning koolis mind kiusati. Vaikselts tekkis minus ka kõhklus, kas mulle üldse meeldivad poisid või äkki hoopis nii tüdrukud kui ka poisid. Kõik see üha süvenes, kui hakkasin jälgima homoseksuaalset ja androgüünset meediat, mis panid mind aina rohkem mõtisklema, kas ma siiski olen tüdruk, kas ma tahan olla tüdruk ja kasvada naiseks või eksisteerib alternatiive. Umbes 14-15-aastaselt jõudsin seisukohale, et ma ei soovi ühiskonnas naisterahvana end esindada.

Kõige enam kirjeldavad seda aega sellised mõisted, nagu otsimine, segadus, hirm, igatsus. Ma otsisin iseennast, kuid mitte enda seest, vaid kõikidest välistest teguritest. Ma otsisin elu tähendust ja selgitust küsimusele „miks?“. Tol ajal ma polnud kohanud veel Jumalat ega Jeesust ning elul kui sellisel ei olnud kindlat mõtet ega eesmärki. Ma olin segaduses, sest tundsin end üksikuna. Mul ei olnud väga palju sõpru ning tundsin, et perekonnas olen lähedane vaid oma emaga. Ma tundsin, et ma ei sobi mitte kuhugi ja seetõttu püüdsin end muuta, et mingitesse niiseltskondadesse kuuluda. Ma tundsin meeletut hirmu selle ees, et mind tõugatakse eemale ega armastata. Minu südames oli suur igatsus rahu ja turvatunde järele. Lõpuks viis see mind sellisesse kohta, kus ma pöörasin palju tähelepanu oma välimusele (et näha võimalikult poisilik välja), kuid mitte väga oma sisemusele, soovides kindlatele inimestele meeldida.

Suur Jaapani-armastus viis mind Jaapanisse vahetusõpilaseks, kui olin saanud 17-aastaseks. Seal oli mul kohalikus peres kaks õde, käisin tüdrukute keskkoolis ning kandsin iga päev tüdrukute koolivormi. Kuigi ma olin tol ajal üsna poisilik, õppisin oma vahetusaasta jooksul isegi armas-

tama neid aspekte, mis ei olnud päris mulle omased. Samuti olin Jaapanis saanud ka mitmed õppetunnid, mille tagajärjel leidsin, et teiste heakskiidu jaoks ei ole tarvis „oma pead ahju pista“. Tulles Jaapanist 18-aastasena tagasi, avastasin end ühel hetkel mõtlemas, et ma ei meeldi endale sellisena, nagu olin. Minust oli sirgunud noor naine, kes ei näinud sugugi sedasi välja. Kindlasti pean mainima, et mulle jäi silma ka üks rõõmus ja nägus noormees, kes minuga väga lahkelt suhtles. Nähes peeglist, et ma ei meeldi endale siiski sellisena, ja mõistes, et ma soovin meeldida vastassugupoolele, hakkasin vaikselt aina naiselikumate lahenduste kasuks otsustama. Kõik need muutused, nii poisilikuks kui tagasi naiselikuks tulid väga aeglaselt ja isegi salamahti. Noore teismelisena käisin ka Viljandi Baptistikoguduse noorteõhtutel. Ma usun, et kuigi ma tol ajal veel oma elu Jumalale ei andnud, pani ta oma kaitsva käe minu kohale ja hoidis mind suurematest vigadest ja pettumustest.

Kui keegi samuti kõhkleb oma identiteedis, soovitan väga soojalt lihtsalt oodata. Teismeiga on põnev ja seiklusi täis periood meie elus. Me kogeme palju, tunneme palju, mõtleme palju, küsime ja otsime vastuseid – see on igati normaalne. Kuid võta aeg maha enne, kui teed jäädavaid muudatusi ja lõplikke otsuseid, mida võid hiljem kahetseda. Tihtipeale muudame mõne aja pärast (võib-olla alles mõne aasta pärast) meelt ning siis saame olla hiljem tänulikud, et rumalusi korda ei saanud.

Kui Sa tunned Jeesust, siis soovitan soojalt palvetada. Jumal armastab sind sellisena, nagu Ta Sinu loonud on: „Ma tänan sind, et olen nii kardetavalt imeliselt loodud“ (Psalmid 139:14). Jumal ongi meid loonud erinevaks – tüdrukud, kellel on lühikesed juuksed; poisid, kellele meeldivad kaunid asjad; tüdrukud, kes tahavad professionaalselt kaugele pürgida; poisid, kes tahaksid olla kodused isad; tüdrukud, kes tahavad palju väljas mängida ja sporti teha; poisid, kellele meeldib ballett ja teater. Sa oled väga armastatud just sellisena, nagu sa oled. See teebki sind eriliseks! ●

VABADUS on suutlikkus keelduda valedest asjadest

Autor on toimetusele teada.

Olen pärit üsna tavalisest perekonnast, kus vanemad küll töötasid palju, aga ma ei kahelnud kunagi nende armastuses oma laste vastu. Minu suhe isaga oli puudulik, kuna ta oli alkohoolik, aga mitte kunagi vägivaldne. Soovisin vaid, et ta oleks rohkem minu eest seisnud ja minuga tegeleenud. Juba noorena ma tundsin, et olen teistsugune. Mind huvitasid poiste mängud ja toimetused. Mäletan, et kui jõuluvana tõi mulle õmblusmasina, siis olin pettunud, sest poisid said püstolid. Tahtsin ju ka püstolit! Huvi poiste asjade vastu on mul alati olnud, ma ei mäleta, et oleksin soovinud nukkudega mängida, neid riietada jms – ikka autod, püstolid ja kõik see, millega poisid mängisid. Mulle ei meeldinud ka kleidid. Neid hakkasin pigem kandma alles täiskasvanuna ja suvel on need tõesti mõnusad.

Mul oli palju sõpru nii poiste kui tüdrukute hulgas, aga teismeeast alates kogesin loomupärast tõmmet pigem tüdrukute poole. Kooli kaudu oli võimalik külastada noorte psühholoogi ja ma kasutasin võimalust, et enda kohta rohkem teada saada. Psühholoog uuris mind igast küljest paljude külastuste jooksul ja tuli järeldusele, et minuga võib olla „nii või naa“. Ta arvas, et praegu on lihtsalt liiga vara teha minigeid otsuseid, sest olen liiga noor. Ta soovitas, et annaksin endale aega selgusele jõuda ja protsessi sees tunneksin rõõmu suhetest. Ükskõik, kas mu suhe oli noormehe või neiuga.

20-ndates eluaastates ma jõudsin täielikult selgusele, et olen lesbi. Mäletan, et tundsin endas isegi rõõmu ja kergendust, sest nüüd ma vähemalt tean, kes ma olen ja milliste inimestega end ümbritsen – omasugustega. Astusin suhtesse omavanuse noore naisega ja meie koostelu kestis aastaid, kuni tuli krahh. Meie üsna idüllilise elu „rikkus“ Kristus. Mu tüdruksõber oli uudishimuliku loomuga ja olgugi, et me elasime üsna õnnelikult, ei olnud ta seesmiselt päris rahul. Eks ma tundsin endas sedasama. Kogu aeg oli midagi justkui puudu – sügaval, enda sees. Tema aga „sattus“ kristlikule koosolekule ja sai puudutuse Jumalalt ning otsustas, et tahab Jumalat järgida. Mu tüdruksõber sai väga selge tunnetuse, et meie suhe on vale ja meil tuleb minna lahku. Mitmete sõprade ja koguduse toel me seda ka tegime ja olgugi, et see oli päris raske, me mõlemad teadsime, et see otsus oli õige. Tasapisi oli ka minus tekkinud huvi Jumala vastu, aga ma ei tahtnud rutata, vaid enne ikkagi selgusele jõuda, kas tegemist on päris asjaga või on see lihtsalt mingi enesepettus.

Mõne aja pärast jõudsin veendumusele, et Kristus on tõeline. Ma veendusin Piibli tõepärasuses, inimeste muudetud elu ehtsuses, Jumala kutses ning armastuses enda suhtes. Mõistsin selgelt, et Jeesuse kaudu saan kõik valed asjad andeks, võin elada

ilma süükoormata ning ühtegi teist teed vabadusse ei ole. Püha Vaimu õrnad „nügmised“ kinnitasid mu usku ning Ta julgustas mind mitmel korral jätma maha vana elu ja kombed. Ükskord ma küsisin Jumalalt, et mis on lahendus homoseksuaalsusele, siis Ta vastus oli järgmine: „Hoia minu ligi.“ Kõlab lihtsalt, aga see on osutunud tõeks – Jumal on vaimustav isik ja Tema tundmaõppimine ei lõppe vist kunagi ja see suhe täidab inimese igatsused nii, et valedeks asjadeks lihtsalt ei jää enam ruumi.

Kas kõik mu asjad elus on täiuslikult lahenenud? Ei, teatud madalhetkedel tuleb vahel ikka tunne, et miks just mina pean see „friik“ olema. Teekonnal on olnud kiusatusi, läbikukkumisi ja rahulolematust. Aga vabadus on see, kui suudad öelda valele asjale ei. Kiusatused jäävad, aga iva on selles, et nende mõju väheneb ning kahaneb ka tahe mööda vale teed käia. See on Kristuse töö inimeses ja see on nii suur ja erakordne, et vahel tuleb nutt peale. Inimene peab ise tark olema ja teadma, et saatan kavaldab ja ahvatleb. Näiteks minusse armus täiesti võõras klienditeenindaja. Kui suur on tõenäosus, et see kellegagi juhtub? See on pikk lugu sellest, kuidas ma ikkagi olin nõrk, kuigi pidasin end tugevaks. Ma jälestasin endas seda pattu, aga võttis aega umbes 1,5 aastat, kuni lõpuks suutsin Jumala ja õigete inimeste abiga sellest välja murda. Seega pean enda puhtuse eest hoolt kandma. Nagu alkohoolik ei lähe pudeli ligi, tuleb ka mul valvata nii oma südant kui hoiakuid ja ka sõprussuhteid – näiteks kõik mu lähedased sõbrannad on heterod. Täna seaks aga olen kogenud ja õppinud, et armastus Jumala vastu ületab kõik muu ja Tema käest tuleb abi, otsustusvõime ja jõud elada elu, mis toob rõõmu nii mulle kui ka Jumalale. Olen tänulik! „Õpi teda tundma kõigil oma teedel, siis ta teeb su teerajad tasaseks.“ (Õp 3:6) ●

Unsplash

TIIDREK NURME keerulisest lapsepõlvest tõelise vabaduseni

Tiidrek Nurmet intervjueris
Annika Kuusk

Arvukalt Eesti rekordeid püstitanud kesk- ja pika-
maajooksja Tiidrek Nurme
on meedias avalikult oma
kristlikust maailmavaatest
rääkinud. Tippsportlane
tõdeb, et ilma Jeesuseta
oleks tema elu ja kar-
jäär hoopis teistsugune.
Mis ajendas noort meest
jõudma elumuutva otsu-
seni juba 20 aastat tagasi?

**Missugune oli sinu lapsepõlv?
Kuidas sattusid hiljem noorte-
vanglasse ja mida seal kogesid?**

Kasvasin üles kuueliikmelises peres Saaremaal. Mul pole kristlikku tausta, meie pere lapsi kasvatati nõukogude vaimus. Mu vanemad olid küll olemas, kuid tegelikult ei olnud kodus emotsionaalselt hea õhkkond, sest isal oli alkoholisõltuvus ning ema pidi üksi selle raske olukorraga hakkama saama. Enne vanglasse sattumist oli peres palju pingeid ning väljaspool kodu tundus elu parem ja rahulikum. Kõik see viis tasapisi pahelise elu suunas. Juba 12-aastaselt proovisin esimest korda alkoholi ja suitsu. Mul olid sõbrad, kellega varastasime teiste

inimeste tagant ning seetõttu sain 15-aastaselt vanglakaristuse. Tõesti pani see väga raske aeg mõtlema elu oluliste küsimuste üle, millele soovisin ka vastuseid saada. Mis on elu mõte? Miks ma üldse olemas olen? Kuidas universum tekis? Kuna olin enne vanglasse sattumist kuulnud kristlusest, siis üritasin vanglas ka korduvalt teha päästepalvet, kuid see tundus nagu vana auto töölepanek – püüad käivitada, aga tööle ei lähe ning usuasi tundus pigem veider. Minu lapsepõlvemälestused kirikust olid pigem igavad ning jäid küllaltki kaugeks.

Millal ja kuidas su elu muutuma hakkas?

Elavamaks muutus minu usuelu hoopis hiljem, kui olin noortevanglast vabanenud ja tagasi tavakooli naasnud. Olin vahepeal muutunud, kogunud hüljatust ja näinud, kes on minu tõelised sõbrad raskel ajal. Ka Piiblis on huvitav mõte: „Tõeline sõber armastab igal ajal ja hädas tuleb ilmsiks, kes on vend.” (Õp 17:17) Usk hakkas elavnema siis, kui läksin gümnaasiumi ajal tädi kutsel Kuressaare linnakogudusse. Selles koguduses õppisin tundma Jumalat. Usule lähemale tõi ka mõistmine, et palvel on päriselt tagajärjed. Muutus ka palvetamise viis – õppisin palvetama nii, et annan ära endapoolse kontrolli palvevastuse üle. Lõpetasin ära igasuguse Jumalale ettekirjutuste tegemise, mis tõi mind Talle oluliselt lähemale 2003. aastal.

Hakkasin püsivamalt koguduses käima, sest mulle meeldis sõnum Jeesusest. Sain põneval viisil vastu-seid oma palvetele ja küsimustele, vahel isegi täpselt järgmisel teenistusel. Nälg Jumala järele kasvas, hakkasin põhjalikult palvetama ja Sõna lugema, minu usk hakkas üha rohkem elama. Kõik võttis nii suured mõõtmed mu elus, et suutsin tunnistada: „Olen kristlane.” Kui sa oma suuga tunnistad ja südames usud, siis saad päästetud, nagu öeldakse Rm 10:9-10. 2003. aasta piiblipäevadel viibimine ja tunnistuse jagamine oli viimane kinnitus sellest, sest siis hakkasid toimuma tohutud muutused – mu vaim sai vabaks! Õppisin usaldama Jumalat ja Temaga koos käima. Alates sellest ajast olen teinud 20 aastat koos Jumalaga kõik otsused, mis puudutavad perekonda, karjääri, teisi inimesi, finantse, kirikus käimist jne. Kuidas võrdled elu enne ja pärast? Esimene muutus oli emotsionaalne vabanemine – ma ei pidanud enam võitlema, tõestama ja pingutama selle nimel, et mind armastataks. Kui leidsin Jumala, siis leidsin rahu, mida ei kõigutanud teiste arvamus, sportlikud saavutused, koolitulemused. Kõige tähtsamaks sai see, kes ma olen Kristuses ehk koos Jumalaga. Mul on nüüd identiteet, mida mul enne ei olnud. 1. Peetruse 5:7 ütleb: „Heitke kõik oma mure tema peale, sest tema peab hoolt teie eest.” Kõik need 20 aastat on Jumal mu mured ja koormad enda peale võtnud. Mul kadusid pinged, sest Jumal sai sekkuda minu ellu, kui seda lihtsalt palusin. Muutusin oluliselt rõõmsamaks, lootusrikkamaks, tasakaalukamaks – seda tunnistasid ka teised.

Kuidas on Jumal kujundanud sinu identiteeti selle 20 aasta jooksul?

Minu kristlik identiteet käib minuga kõikjal kaasas. Nende aastate jooksul on olnud palju erinevaid etappe ja ma olen teinud palju erinevaid otsuseid. Iga otsuse taga on erinev Jumala lugu, mille meenutamine on alati hinge tarretav. Tagasi vaadates näen selgelt, et Jumal ongi reaalset olnud alati minuga kaasas, nagu on öeldud Matteuse 28:20: „Ja vaata, mina olen teie juures kuni maailma ajastu lõpuni.”

Oluline on teadvustada, millised on Jumala ootused meile. Eelkõige soovib Ta, et me ei teeks pattu. Selleks, et olla kristlasena Jumalat ülistav inimene spordis, pean olema Talle lähedal ja tegelema ka patuküsimustega. Ka teiste inimeste patt mõjutab minu otsuseid, sest võin ka ise hakata tegema seda, mis teised ümberringi teevad. Selleks, et jääda kristlasena püsima ja olla Jumalat ülistav inimene, pean ma iga päev tunnistama, et Jumal on mu kuningas, loobuma patust, mõnikord panema maha oma unistused ja loobuma tulemuste ette kirjutamisest.

Kristliku elu elamiseks olen pidanud ise sammu tagasi astuma ja ütlema Jumalale: „Sinu tahtmine sündigu” – nagu seisab meieisapalves. Alles siis hakkab nägema, mida Jumal tahab nende erinevate olu-

kordade kaudu öelda ja kuhu mind juhtida. Sportlasena tahaksin olla edukas, olümpiamängudel joosta, Eesti rekordeid purustada, aga olen kristlasena õppinud loobuma unistustest ja ütlema siiralt oma südamest: „Sinu tahtmine sündigu!” Nii olen saanud vaimus vabaks, kogunud häid tulemusi ja seda, et iga mu ihurakk liigub Jumala suunas.

Kuidas teised on suhtunud sellesse muutusesse, et hakkasid kristlaseks?

Kui Jumal on minu poolt, siis kes saab olla minu vastu? Usutee alguses öeldi, et see mees küll kuskile ei jõua, sest ta on kristlane. Olen aga 20 aasta jooksul näinud, et need, kes on usus kindlad ja elavad seda oma eriala kaudu välja, kogevad stabiilsemat karjääri, paremaid suhteid, vähem vigastusi ning keskmine tulemus on parem.

Kas oled kogenud Jumala imesid enda elus ja spordikarjääris?

Absoluutselt, kogu aeg juhtuvad imed! Kui Jumal inimest juhhib, siis see on juba omaette ime. Olen tänulik, et Jumal on mu südant muutnud nii, et ma ei hakka enam kauplema. Iga kord, kui Jumal on otsustesse kaasatud, siis näen, kuidas imed sünnivad, sest Jumal paneb kogu elupildi kokku. Seoses oma erialaga käin maailma eri paikades, väga palju Aafrikas ja USA-s. Tihti palun tarkust isegi lennupiletite ostmiseks, treeninglaagri valikuks, kaasreisijate ja meeskonna üle otsustamiseks. Mis on Jumala plaan?

Ükskord enne olümpiamänge pidin minema treeninglaagrisse, et valmistuda olümpianormi täitmiseks. Selgelt ratsionaalsem oli minna üksi ilma pereta, sest siis oleks mul olnud vähem pingeid ning oleksin saanud rohkem keskenduda ettevalmistusele. Kolm päeva enne reisi palvetasime koos abikaasaga: „Jumal, mida sa tahad öelda? Mida peaksime tegema?” Palvetasime vaid paar lau-

set, kui saime mõlemad täieliku selguse, et peame iga hinna eest seda teekonda koos käima. Läksime Portugali treeninglaagrisse koos perega ja riskisin sellega, et võib-olla mul on tõesti rohkem pingeid, kuid teisalt lähen sellele vastu täielikus usus. Tagajärg oli fantastiline – täitsin suurepäraselt olümpianormi pärast seda treeninglaagrit!

Minu ratsionaalne mõtlemine on sageli vastuolus sellega, mis on Jumala tahe. Näiteks meenub veel, kui 2013. aastal Keenia treeninglaagris oli meie laps alles 3-aastane ja meil oli vaja lapsehoidjat. Palvetasime selle pärast ning kuidagi jõudsimme selleni, et võtame kaasa minu alkoholisõltlasest isa. See tundus täiesti hullumeelne – mis juhtub, kui ta seal jooksa hakkab? See rikub ära treeninglaagri ja minu tegevuse selles keskkonnas. Vaatamata sellele otsustasime usus tegutseda ning mu vanemad tulid kaasa. Tulemusena kogesime suurt läbimurret, sest seal sai minu isast koostööpartner lausa 10 aastaks! Ta tuli mulle igal aastal appi, vahel hoidis lapsi, korraldas laagrielu jne. Kui oleksin lähtunud enda loogikast, siis seda poleks kunagi juhtunud. Tänu sellele palvele ja Jumala juhtimisele sain endale isa, keda mul kunagi varem ei olnud. Ma näen reaalset suuri imesid, isegi kui on ka tagasilööke. Ka isa hakkas vahepeal seal ikka jooksa, kuid kokkuvõttes andis oma elu Jumalale!

Mida soovitaksid neile, kes soovivad oma ellu muutust? Miks Jeesus, mitte mingi muu valik?

Esimene soovitus on astuda välja mugavustsoonist, mis takistab Jumalat teenimast. Toetu mõttele, et kes otsib, see leiab; ja kes koputab, sellele avatakse (Mt 7:8). Olen täiesti kindel, et otsijad leiavad Jumala. Vali Jeesus, sest Ta on ka päriselt olemas, nagu tõestab minu tunnistus, mis on üks väga paljudest. Jeesuse lugu on ja jääb kõige silmapaistvamaks maailmas. ●

Igatsed Jumalat?

Meie enda vabast valikust sõltub, kas võtame vastu meie taevase Isa armastuse. Kui jah, siis me ei pea seda kuidagi välja teenima, vaid võib paluda lihtsalt nii:

„Jumal, ma tänan Sind, et mind armastad ja Sul on parim plaan minu eluks. Palun anna mulle andeks, et olen Sinust eemal olnud. Palun andesta kõik minu patud ja möödalaskmised. Tahan Sind tundma õppida ja palun, et Sina ise mind selles juhataksid. Aamen.”

Jumal kuulis su palvet. Piiblist, Jumalast, Jeesusest ja Pühast Vaimust saavad tutvustada kõik kristlikud kogudused.

ÄRA JÄÄ ÜKSI, VAID OTSI ENDALE KOGUDUS!

Koguduste kontaktid leiad: kogudused-eestis.krik.ee

Krik
Kristus Igasse
Kodusse
In partnership with Every Home for Christ International
Koostööpartneriks on MTU Kristus Igasse Kodusse: krik.ee